UFOLOGEN

Nr 11: Okt 73

Redaktionens adress:
Arbetsgruppen för ufologi
Box 11027
600 11 NORRKÖPING 11
eller: (fr.o.m. 1/11)
Box 5046
151 05 SÖDERTÄLJE 5

Red och ansv utg:
Anders Liljegren
Tel. 011/18 12 47

I redaktionen:
Håkan Blomqvist tel.0755/11326
Jorma Heinonen
Bengt O Wettergren

Prenumeration helår (= 6 nr)
25:-- till postgirokonto nr 88 16 18-3, Håkan Blomqvist, Södertälje.

- - - - - - - - - - - - - - - -

I detta nummer bl.a. sid.

- - - - - - - - - - - - - - - -

Observera den nya adressen!

Förändringar

Att ge ut en tidskrift blir ibland en arbetskrävande sysselsättning, som lätt kolliderar med andra nödvändiga engagemang i det vardagliga. I regel blir det veckoslut, semestrar och annan fritid som får tas i anspråk. Efter flera års engagemang i UFO-ämnet har jag tyckt det vara dags att "dra ner takten" till en mer hälsosam nivå. Dessa tankegångar skulle oundvikligen ha lett till att Ufologen måst "läggas till hävderna" i och med denna, den elfte utgåvan.

Det blev därför en glädjande nyhet när min vän och medarbetare Håkan Blomqvist förklarade sig beredd att ta över och fortsätta utgivningen av Ufologen. Håkans beläsenhet, erfarenheter och intresse för att gå till grunden med "vårt" ämne i dess mest väsentliga aspekter, blir en fin grund för tidningens fortsatta utveckling.

Vilka förändringar kan vi då vänta oss? Vissa förändringar har ju redan skett sedan Ufologen startades, då som ett komplement till en annan tidskrift. "Skilsmässan" gjorde oss mindre bundna vad gäller tidningens utformning.

Antal nummer per år minskas nu till 6, och varje nummer beräknas omfatta ca. 16 sidor. Prenumeration ska i fortsättningen ske till Håkan Blomqvists postgirokonto. Inbetalningskort bifogas med detta nummer.

Jag vill ogärna föregripa Håkans planer när det gäller tidningens redaktionella "linje", men jag är övertygad om att vi får läsa mycket intressant. Jag har lovat att, i mån av tid, då och då "återvända" till spalterna med bidrag. Är man nu en gång "biten" av ämnet...

En annan viktig förändring redogörs för i bifogat protokoll samt artikel på sid 197-198. Det samarbete som där skisserats är, kanske man kan säga, ett fullföljande och utveckling av "fältforskarnätet" och de tankegångar Håkan och jag lade fram inom UFO-Sverige, fast nu på en bredare bas.

Det gemensamma intresset för att utveckla fältarbete och analys bör kunna bli fokuspunkt för framtida samverkan.

Anders Liljegren

MYSTISKA AVTRYCK FÖRBRYLLAR EXPERTISEN

Av Stig Aggestad

Denna artikel har tidigare varit införd i Tidningen Folket, Eskilstuna den 28 augusti 1973, och publiceras här i något reducerat skick.

Lördagsmorgonen den 30 oktober 1971 var klar och litet frostig. Konstruktör Lennart Engström och en ryttmästare från Stockholm vandrade fram i terrängen runt den lilla sjön Skiren, belägen mellan Åker och Taxinge. De var ute för att kontrollera att bland annat rådjuren åt av den fodermärgkål man odlat upp på en liten åkerlapp i närheten. Efter att ha druckit en kopp kaffe skildes de två åt ett tag och Lennart Engström följde en stund spåren efter en älgtjur som travat fram i den bitvis ganska oländiga terrängen.

Men plötsligt riktades hans uppmärksamhet mot något helt annat. Ute på en liten skogsäng syntes en skarp, nästan lysande blodröd fläck och Engströms omedelbara reaktion var att han upptäckt en slaktplats för något större vilt, älg eller råbock. Men då han kom fram till platsen blev han stående, både häpen och förvirrad.

Framför honom, exakt i hörnet mellan två diken, fanns en rödvit, något ovalformad ring, cirka 3 meter i diameter. Inne i ringen fanns en vit, pulveraktig substans samt ett rött färgämne. I ovalens centrum syntes en likaledes rund fläck med cirka 90 centimeters diameter där allt gräs var helt uppbränt. Hettan tycktes dock ha varit skarpt avgränsad nedåt eftersom gräsrötterna fanns kvar. Utanför den större ovalen gapade 4 rektangulära och två tum djupa hål, avtryck där jorden tycktes helt bortsliten.

Då Engström böjde sig ned och tog upp lite av det röda färgämnet i handen fick han en känsla av att hålla i stearin eller läppstiftsmassa. Han lämnade snabbt platsen och letade rätt på sin följeslagare. Då ryttmästaren fick se de underliga avtrycken, utbrast han spontant: Tror du att det kan ha varit ett rymdskepp som har landat här...!?

Nyheten om de två männens upptäckt spreds snabbt och snart var representanter från UFO-Södertälje på platsen. Man gjorde en noggrann uppmätning av avtrycken och ovalen samt fotograferade hela fyndplatsen ur olika vinklar. En av medlemmarna i UFO-föreningen arbetar på FOA (Försvarets Forskningsanstalt) och han såg snabbt till att kemisterna på FOA fick prover av de båda substanserna för närmare undersökning. Den analysrapport som Försvarets forskningsanstalt upprättade den 4 april 1972 är bitvis så intressant att vi återger den in extenso:

"Analys av från FOA 2 översänt material:

Provet bestod av två separata förpackningar. Den ena innehöll ett vitt pulver, den andra mossa delvis överkletad med ett rött ämne.

Förpackning 1, pulvret:

En vägd mängd brändes i platinadegel. Återstiden vägde 2 % och bestod av små vita korn. Infrarödspektra av pulvret i kaliumbromid-pastill liknade fullkomligt ett spektra av ren stärkelse. En vattenuppsamling av pulvret gav med jod den klassiska stärkelsereaktionen.

Kokning av pulvret i 6-molar saltsyra gav snabbt en klar lösning i vilken några fibrer, troligen växtdelar, simmade. Kokningen fortsattes under $1\frac{1}{2}$ dag. Därefter togs prov som testades på aminosyror med ninhydrin: negativ reaktion. Test på proteiner i en vattenlösning av pulvret gav också negativt resultat.

Slutsats: pulvret utgörs av ren stärkelse.

Förpackning 2, färgämnet:

Gläntan där spåren upptäcktes.
Fotografiet taget mot syd-ost.
Fyndplatsen i centrum av bilden.

Bränd fläck

Röd-vit smet som droppat ned på gräset

Ett av de fyra avtrycken

Mossan extraherades under ett par dygn med kloroform varvid ett orangefärgat ämne gick i lösning. Extraktion av resten med etylalkohol gav ett rosafärgat ämne, ej identiskt med det föregående.

Tunnskiktskromatografi av färgämnena på kiselgel med kloroform gav olika värden för det orangefärgade och det rosa ämnet. Det senare fluorescerade i orange vid UV-bestrålning.

Inget av ämnena var lösliga i vatten, syror eller baser. En jämförelse med de färgämnen som är godkända för tillsats i livsmedel, jämte en del andra färgämnen, gav ingen ledtråd beträffande de båda okända färgämnenas natur.

Provet var av alltför liten mängd för att några andra undersökningar skulle kunna göras.

Försvarets Forskningsanstalt
Avd 1, inst. för tillämpad organisk kemi

L.Larsson"

Det vita pulvret bestod alltså av ren stärkelse vilket på intet sätt är uppseendeväckande, ren stärkelse är apoteksvara och kan köpas av vem som helst. Men de röda färgämnena gick däremot inte att identifiera. Nu måste man dock komma ihåg att det vimlar av olika färgämnen i marknaden men det är ändå lite överraskande att FOA-kemisterna gick bet på den uppgiften.

Men hur skall man då förklara det här fenomenet? Är kanske de underliga avtrycken och kemiska substanserna lämningar efter någon sorts sofistikerad hembränningsapparat som stått därute i den sörmländska obygden och puttrat?? Nej, helt omöjligt enligt expertis, en hembrännare lämnar inte sådana här spår efter sig...

Lite troligare verkar då teorin om att någon eller några sysslat med pyrotekniskt material på platsen, kanske provat hemmagjorda raketer eller dylikt. För den teorin talar ett obekräftat rykte som berättar att en kvinna en kväll strax före upptäckten observerade ett intensivt ljussken från den aktuella platsen. Hon blev dock så rädd att hon snabbt avlägsnade sig utan att närmare undersöka vad det hela rörde sig om.

Mot teorin talar det faktum att det enligt uppgift inte fanns några fotspår vare sig till eller från fyndplatsen frånsett en liten fläck av nedtrampat gräs alldeles intill färgcirkeln, som om någon eller något stått och trampat på samma ställe för att sedan försvinna utan att efterlämna spår.

Vi skall till sist låta Lennart Engström själv redogöra för sin privata uppfattning om det inträffade:

- Jag har vistats mycket ute i naturen under snart 40 års tid, men aldrig någonsin har jag sett något liknande förut. Man får ett absolut intryck av att ett konliknande föremål landat på ängen. Kanske sedan någon form av ytlegering smält och runnit av föremålet och därmed bildat den yttre färgringen. Jag har grubblat på det här fenomenet i snart två års tid nu, men inte hittat någon annan förklaring som håller. Men en sak är klar, det här okända föremålet måste ha återvänt samma väg som det kom, nämligen uppåt...

SKIREN-FALLET, KOMMENTARER OCH TILLÄGG

Av Anders Liljegren

I juni 1972 besökte jag tillsammans med Håkan Blomqvist, Kjell Jonsson och några andra medlemmar av dåvarande Södertälje UFO-Center "landningsplatsen" vid Skiren. Att med bil ta sig till platsen är en till synes ändlös färd på krokiga, smala landsvägar nära Nykvarn. Från själva bilvägen har man sedan att till fots vandra omkring 1 km på en skogsväg, vilken sedan mynnar ut i

den skogsglänta där spåren hittades. "Landningsplatsen" ligger med en svag dragning åt den sydöstra delen av gläntan och amges av hög barrskog och bergknallar.

De spår som påträffades vid 8-tiden på lördagsmorgonen var av följande art:

a. ett centralt, relativt cirkulärt område, cirka 80-90 cm i diameter, där gräset var svett.
b. koncentriskt med detta en ring bestående av två med varandra blandade substanser, rött resp. vitt. Cirkelns diameter cirka 3 meter.
c. Utanför denna, 4 skarpt markerade hålor i marken med rektangulär form. De inbördes avstånden mellan dessa hålor framgår av skiss som upprättats av Stockholms UFO-Center. Varje hål mätte cirka 16 x 23 cm. Ett av hålen låg endast någon meter från ett dike.
d. Några meter från ett av hålen, ett "upptrampat" område.
e. I ett av hålen var en tallkvist nedstucken.

Jag (1), liksom medlemmar av Stockholms UFO-Center (2), har gjort intervjuer med Lennart Engström, som är konstruktör vid Saab-Scania i Södertälje. Jag har också talat med lantbrukare Karl Johansson (3) som äger marken och är Engströms jaktkamrat. Vid dessa intervjuer - och andra undersökningar - har ingenting framkommit som pekat på ett ev. skämt från de två männens sida. Tvärtom ger de intryck av att vara realistiska människor, med en stark dragning till naturen.

Vid tillfället pågick älgjakt och Engström trodde därför att han hade upptäckt en plats för tjuvslakt. Han hade besökt platsen föregående lördag, men hade då inte sett något av spåren. "Tjuvslakten" kunde snart uteslutas; där fanns varken "ludd" eller andra djurrester på platsen. Engström: (1) & (2)

- Gräset var inte förkolnat, bara svett, ända ner till rötterna. "Smeten" hade på vissa ställen böjt ned gräset och bildat små kakor. Ibland låg det röda överst - ibland var det inbakat i det gulvita, som liknade hård talg. Den röda substansen var fet och liknade läppstift. Den färgade av sig; man fick det över hela handen. Bältet med denna "smet" var ett par decimeter brett och det fanns ingen plats längs ringen där smeten helt saknades.

Engström säger sig inte ha känt någon fysisk påverkan av att vara vid platsen eller att ta i ämnena. Inte heller fanns någon karaktäristisk lukt vid platsen. I UFO-Information nr 8/71 uppgav jag felaktigt att den första undersökningsgruppen skulle ha känt "trötthet". Denna trötthet berodde snarare på en lång vandring i djup snö än något annat.

- De rektangulära hålorna såg ut som om någon skulle ha tryckt ned hålpipor eller kakmått av jätteformat i marken. På kanterna såg man att grässtråna var avskurna. Både gräs och jord hade följt med upp. Inget fanns kvar. Jag tycker att torvorna borde ha funnits kvar någonstans..

- Var det utspritt jord runtomkring hålorna?

- Jag vill minnas att det var litet jord kring ett av hålen. Hålen var inte alldeles släta i bottnen utan det fanns en del fördjupningar i dem.

- Vi såg också att gräset var nedtrampat just i hörnet mellan de två dikena, som om någon stått på pass en lång stund. Inga andra spår ledde till eller från området. Märkligt var också att mitt i ett av avtrycken satt en tallkvist nedstucken, hur djupt kommer jag inte ihåg. Jag undersökte träden runt gläntan men hittade inget som kunde tyda på att något brutits från träden där. Däremot var det färskt brutet från en asp i den östra kanten på gläntan. När man varit ute i naturen så mycket som jag har man lärt sig se allt misstänkt.

- Spåren såg mycket färska ut, kanske en dag gamla. Gräset växer högt på den här platsen och det lockar vanligtvis inte folk att ge sig ut mitt i gläntan.

Hur fallet kom till allmän kännedom

På kvällen den 30 okt ringde Lennart Engström sin syster, som då var medlem i UFO-Södertälje. Systern i sin tur meddelade föreningens styrelse och på söndagsförmiddagen - drygt ett dygn efter upptäckten - gjordes en första undersökning på platsen. Innan en mer omfattande kartläggning kunde ske hade tyvärr ett häftigt snöfall försvårat denna. Nämnas bör också att ett regn föll över trakten på kvällen den 30 oktober.

Via ryktet spreds uppgifterna till olika grupper och enskilda i Stockholmsområdet. Först efter tre månader publicerades fyndet i Länstidningen Södertälje (4). Medlemmar ur Södertälje UFO-Center tog prover den 1 november. Den 4 december besöktes platsen av tre tekniker, varvid de foton togs som här får illustrera fallet. (5). Sedan dess har ett otal undersökningar gjorts, bl.a. av Stockholms UFO-Center (2), som också spelat in en kortfilm om händelsen. Undersökningar på platsen, förmodligen i mitten av november, med en geigerräknare gav helt normala utslag (6).

Analyser

Prover av substanserna har lämnats till olika "labb" i Sverige:

Astra, Södertälje: Engström lämnade en sats till Astra där färgämnet brändes, varvid det blev hårt och kunde brytas. Vidare undersökningar ej gjorda. "Bristande intresse" (1).

Saab-Scania, Södertälje: Ing. Roland Högh vid metallurgiska laboratoriet på Saab-Scania uppger till mig (7) att man genom spektralanalys kunde konstatera förekomst av ett antal tungmetaller i det rödaktiga färgämnet: strontium, barium, koppar, zink och järn.

- Det mest intressanta torde vara den mängd strontium som konstaterats. Har den lilla mängden strontium samband med den radioaktiva isotopen Strontium 90? Vi kommer att göra ytterligare undersökningar så snart vi fått hem en del reservdelar till röntgenapparaturen. De beståndsdelar vi hittade för tanken till s.k. bengaliska eldar.

Jag har talat med Högh upprepade gånger. Reservdelarna har inte anlänt och man har tydligen även här "tappat intresset".

FOA: Resultaten framgår av rapport i Aggestads artikel. Provmängder har vid flera tillfällen lämnats till FOA av instrumenttekniker Evert Carlson, Grödinge, som säger: (8)

- Det mest intressanta i FOA:s rapport är att stärkelsen är otroligt ren från äggviteämnen. I FOA:s rapport omnämns att test med ninhydrin gav negativ reaktion. Ninhydrin används bl.a. för att ta fram fingeravtryck. Metoden är mycket känslig och man har kunnat framkalla 20 år gamla fingeravtryck.

- Man kan säga att stärkelsen är helt fri från äggviteämnen. Det går att få tag på sådan stärkelse. AB Kebo har en mycket ren stärkelse som används för vissa analyser, men den är ganska dyr, 15 kr för 200 gram. Den används aldrig i några större mängder. Jag förstår inte vem som skulle haft anledning sprida den långt ute i skogen.

Anonym kemist: Resultat: stärkelse resp. aminofärgämne. Uppger att vetestärkelse används som bindemedel vid tablettillverkning. Vill själv föreslå "knarktillverkning" som lösning till fyndet. (6).

Varför tillverka knark i en öppen glänta långt ute i skogen? Samma invändningar som för "hembränningsteorin", se Aggestads artikel.

Observationer i trakten

Dagarna före upptäckten har fenomen uppträtt på himlen i trakten. Dessa observationer är för dåliga för att vara något "bevis" för ett samband mellan spåren och ev. UFO:s, men är ett indicium:

Valborg Lönnestam och Maud Engström (systrar till Engström) såg vid 18-tiden på kvällen den 28.10 från en balkong i Södertälje två lysande föremål som "cirklade runt varningsljusen på kraftstation vid Kålbotten (?-AL), som har två höga master. Sedan gick dom i sydlig riktning. Vi kastade allting för händer och åkte med bilen ut till Sturehov. Där såg vi hur de två föremålen passerade över motorvägen, liksom "gick i vågor". Vi såg föremålen flera gånger, under minst tio minuter". (9).

Kristian Öhrn, Södertälje var mellan 21.00 och 21.30 på kvällen den 28.10 på väg hem från en kvällskurs, då han under cirka 20 sek kunde se vad han vill beteckna som "världens starkaste stjärnfall" gå i västlig riktning. "Aldrig sett så kraftig meteor". (10).

A.G., anonym rapportör, Södertälje. Vid 22.20-tiden den 28.10 stod vittnet och hennes make på balkongen då de iakttog ett fenomen med "konstig form" (mellanting mellan skiva och cigarr) gick ned mot horisonten i NV eller V. (Skiren ligger i samma riktning). Skarpt sken med ett skimmer runt, inget ljud. Observationstid 2-3 minuter. (11).

Till detta kommer många rykten om observationer samt tidningsuppgifter om händelser på flera platser i Södermanland under loppet av oktober-november. (12).

Skottvångshändelsen och "småfolk"

Fyndplatsen vid Skiren ligger bara några kilometer i OSO-lig riktning från Skottvångs gruva där teknologen Kaj Klarin i mars 1967 råkade ut för att hans moped upprepade gånger plötsligt och oförklarligt stannade då han passerade en slagghög. På slagghögen hittade han några veckor senare ett vitglänsande pulver som visade sig vara ren vismutmetall. En upphittad metallbit från platsen bestod av ren kisel. Vid platsen märktes även en kraftig stickande lukt och [illegible] kompassnål pekade hela tiden mot fyndområdet vid mätningar på upp till 50 meters avstånd i olika riktningar. (13).

Trakten "surrar" av rykten som borde intressera dem som läst Vallees "Passport to Magonia" eller rent allmänt är intresserade av folklore. Engström berättar om några pojkar som under sommaren 1972 sett "småfolk": (1)

- Grabbarna är i 18-årsåldern och bor i en av granngårdarna till Skiren. De var ute för att leta hjortron på en myr väster om "landningaplatsen". Plötsligt fick de syn på en liten, människoliknande varelse som sprang bort mellan träden. De blev nyfikna och följde efter. Plötsligt fick de höra någon som joddlade (!!!-AL). Det fortsatte en stund och flyttade sig sedan till en annan plats. De påstår sig också ha sett en liten "lappkåta" i skogen. Jag har skrattat åt det här, men dom bedyrar att det är trovärdigt.

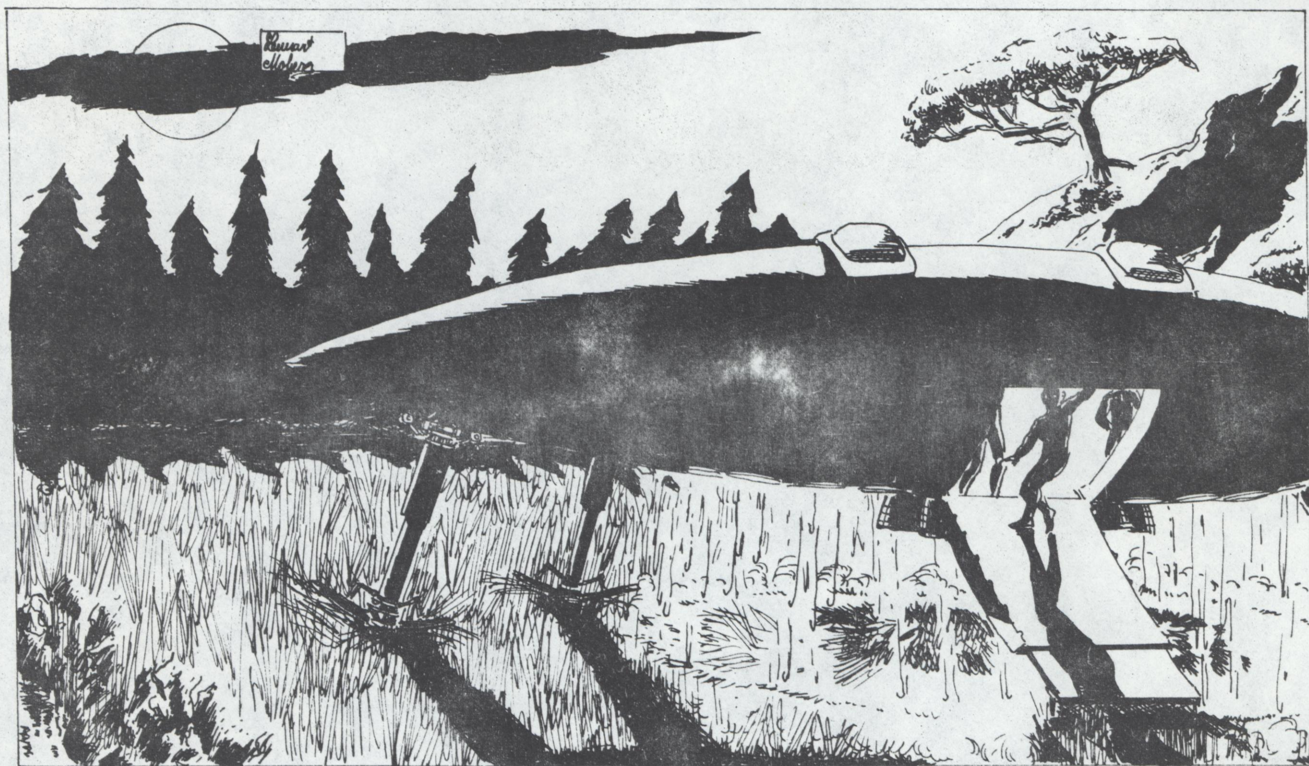
- Flera äldre personer i trakten har för mig berättat liknande händelser. För några år sedan var en person ute i skogen några kilometer från Skiren för att lyssna på tjäderspel. Han var ensam, jag tror det var en långfredag. När han stod där kom en liten "gubbe" och bar på en massa pinnar i fånget. Han höll på att släpa ihop en stor hög. Vittnet stack illa kvickt från skogen och det sägs att han aldrig vågade sig ut där igen.

- Själv är jag ute så mycket jag kan i skogen. Man kommer jorden och naturen mycket nära. Jag tror nästan att det finns andeväsen. Det har hänt när man skjutit en hare att man sett den fortsätta trots att den legat död när man kommit fram. Det har också hänt att man hört rop och andra ljud som man inte kunnat förklara.

Är Skiren ett s.k. fönster-område??

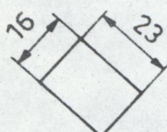
Några tillägg

Marken där lämningarna påträffades sluttar ner mot ett dike. Lutningen kan, säger Tony Eckhardt i Stockholms UFO-Center, förklara de olika avstånden mellan hålorna om man antar att ett landande föremål varit utrustat med s.k.

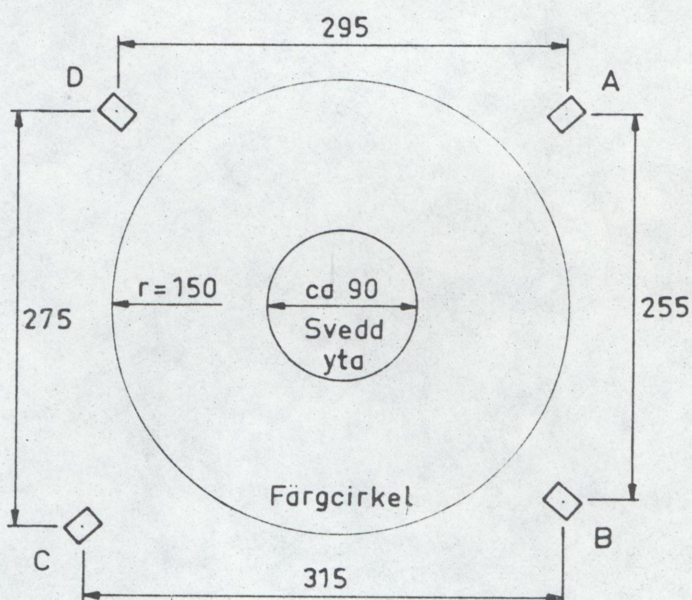
Tecknaren Lennart Mobergs version av händelsen i gläntan nära sjön Skiren. Observera de teleskopliknande landningsbenen.

Stockholm UFO-Centers uppmätning av "landningsplatsen" den 23 april 1972

Avtryck A – D

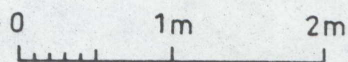
Skala 1:20

Dike

Dike

Alla mått i cm

Skala 1:50

teleskopben, d.v.s. landningsställ som anpassas till markens lutning. Jfr tecknaren Lennart Mobergs illustrationsskiss!

När vi besökte platsen sommaren 1972 kunde vi konstatera att gräset växte högt på platsen. Händelsen tycks således inte ha återverkat på vegetationen. Ett av märkena (avtrycken) hade bevarats under en upp-och-nedvänd hink, medan de övriga var mindre tydliga.

Som vanligt i fall där många olika grupper och enskilda varit inblandade förekommer något olika sakuppgifter. Uppföljningen av "randhändelserna" lämnar också mycket övrigt att önska. Här synes en ökad samordning av rapporteringen nödvändig så att man på ett tidigt stadium kan få fram ett hållbart material.

Skiren-händelsen är "mystisk", minst sagt, men knappast något "starkt" fall. Det är tänkbart att vi här i Ufologen kommer att "återvända" till trakterna runt Skiren...

Tack

Red. vill tacka alla som hjälpt till med material till denna sammanställning, framförallt Per Anders Åstradsson, Handen som tagit de fotografier som illustrerar artikeln.

Käll- och referensförteckning

(1) Telefonintervju med Lennart Engström 17.9.72
(2) Bandinspelning från fältundersökning i mars 1972, som ställts till förfogande av Tony Eckhardt, Stockholms UFO-Center.
(3) Telefonsamtal med K.Johansson den 27.6.72
(4) Länstidningen Södertälje den 20.1.72
(5) Skiss samt foton erhållna från teknolog Per Anders Åstradsson, Handen.
(6) Tel.samtal med Sten Lindgren, Arbetsgruppen för UFO-Identifiering den 12.10.73
(7) Tel.samtal med metallurg Roland Högh, Saab-Scania den 4.8.72 samt vid senare tillfällen.
(8) Tel.samtal med Evert Carlson den 4.8.72.
(9) Tel.intervju med fru Lönnestam den 4.8.72
(10) Tel.intervju med Kristian Öhrn den 24.9.72
(11) Rapport till Södertälje UFO-Center
(12) Se t.ex. GICOFF-Information nr 6/71, sid. 12
(13) Gösta Rehn, "UFO! Nya fakta om de flygande tefaten!", sid. 28-33.

DEN FARLIGA UFOLOGIN

Av Håkan Blomqvist

Är det farligt att syssla med ufologi? Det är en fråga som säkert de flesta skulle besvara med ett klart nej. Efter cirka 3 år av aktivt UFO-arbete har jag dock gjort personliga erfarenheter samt kunnat notera tendenser som tyder på att UFO kan vara riskabelt att syssla med. Syftet med den här artikeln är inte att skrämma eller skapa sensation utan att ge en översikt över vad jag uppfattar som riskerna i ufologin, samt även komma med några råd. För att kunna göra denna översikt vill jag dela in riskerna i två huvudmoment:

1) Ufologins sinnesförvridande effekt (mindbending effect)
2) UFO-varelserna själva

Med den första risken, vilken jag valt att kalla den sinnesförvridande effekten, menar jag det förhållandet att en stor del av de personer som sysslar med ufologi, påverkas på ett sätt som gör att dessa personer tappar kontakten med verkligheten. De lever sig så in i någon del av ufologin att de knappast ser något annat. Denna effekt kan jag personligen vittna om eftersom jag själv har en tråkig erfarenhet av den. Typiskt för denna effekt är t.ex. önsketänkande, brist på logik och sunt förnuft samt blindhet för, eller ovilja mot, fakta.

(182)

En ansenlig del av dagens ufologer faller tyvärr inom denna kategori. Att sedan psykiskt instabila personer tycks dras till sidoämnen som UFO gör ju inte saken bättre. Detta kan vara en bidragande orsak till att så få vetenskapsmän och intellektuella vill engagera sig i UFO-saken.

Hur kan man då motverka detta förhållande? Ja, här vilar ett stort ansvar på de nu aktiva ufologerna, att inte "dra in" vem som helst i ufologin. Nya intresserade bör introduceras att tänka kritiskt, logiskt och gärna arbeta efter en vetenskaplig metodik. Ämnet UFO lämpar sig heller inte att arbeta med i föreningsform. Detta vet jag av personlig erfarenhet. Till sådana föreningar dras nämligen ofta personer som inte bör syssla med UFO.

En betydande del av medlemmarna i dagens UFO-föreningar är okritiska, emotionellt engagerade eller psykiskt instabila. Det är speciellt lätt för unga och oerfarna att dras med i denna antiintellektuella atmosfär. Det kan orsaka nog så stora problem att bygga upp en världsbild på ufologiskt önsketänkande. Ur flera synpunkter ter det sig därför bäst att bearbeta UFO-problemet på det viset att man bildar små forskarteam eller mindre informella grupper. På så sätt kan man undvika en hel del komplikationer och risker.

Den andra risken, nämligen UFO-varelserna själva kräver kanske en utförligare kommentar. Vi vet inte idag dessa varelsers syften med sina besök. Det är dock tydligt att en del UFO-varelser ej har goda avsikter. De flesta kontaktpersoner matas med en förfärlig soppa av motsägande information. Uppenbarligen kan varelserna manipulera kontaktpersonen att tro på deras ord, för att sedan gå ut och sprida "evangelium" eller fungera som robot åt deras önskningar. Kontaktpersonen tycks få inplanterat i sig en slags psykisk blockering som hindrar personen ifråga att inse bristen på logik och sunt förnuft i meddelandena.

Kontaktpersoner som vill dra sig ur en kontakt upplever ofta en mängd mystiska händelser där ibland t.o.m. deras liv står på spel. Dessa händelser har en slående likhet med vad man inom ockult terminologi brukar benämna psykisk attack. En dylik attack kan leda till psykiskt sammanbrott eller i värsta fall bestående mentala störningar. Jag skulle vilja beteckna en del händelser inom ufologin som utslag av rent "sataniska" krafter. För att klargöra källorna till dessa slutsatser vill jag framhålla att det inte bara rör sig om fall från utlandet utan om fall som jag själv undersökt här i Sverige.

De som fått en något djupare inblick i ufologin och som har förmågan att läsa lite mellan raderna har ganska snart märkt att UFO inte är något att leka med. En del ufologer som märkt vartåt det lutar har fridsamt dragit sig ur för att ägna sig åt "sundare" intressen. Här inskjuter säkert någon att detta är extrema sidoaspekter som sällan rapporteras. Men detta har sin naturliga förklaring. Det är nämligen mycket få ufologer som gett sig in att studera UFO-frågan på djupet.

De flesta har stannat vid att skälla på myndigheterna och försöka bevisa att UFO:s existerar. Men detta är sidoproblem. Den verkligt viktiga frågan är: "Varför är dom här?". Ytterst få ufologer tycks arbeta för att lösa den mycket viktiga frågan. Men den måste få ett svar. Och ett sätt att angripa problemet är att undersöka just kontaktpersoner och deras "budskap" och förehavanden.

Här krävs mycket av den som utför undersökningarna i fråga om kompetens. Vi vet i stort sett ingenting om vilka krafter som ligger bakom UFO-fenomenen och vakenhet och försiktighet är därför på sin plats i UFO-forskningen. Om man skulle ge några önskvärda krav på en ufolog som verkligen vill komma någon vart med UFO-gåtan så vore det bl.a. psykisk styrka och stabilitet, klart intellekt, öppet sinne samt humor. Det sista draget kan kanske verka irrelevant i sammanhanget, men att kunna se humoristiskt även på det allvarligaste kan vara nog så viktigt ur psykologisk synvinkel.

Till sist vill jag ge några allmänna råd angående det andra riskmomentet. För den ufolog som kommer i direkt eller indirekt "kontakt" med UFO-varelser bör följande uppmärksammas:

a) Arbeta aldrig ensam med ett "djupare" kontaktfall utan jobba i team på två eller flera personer.
b) Om ni själv råkar ut för en UFO-upplevelse, försök i möjligaste mån att hålla ett "säkerhetsavstånd" till farkosten samt undvika ljus eller strålar från farkost eller varelse.
c) Håll noga reda på tiden under en UFO-händelse genom att titta på klockan då och då. Om ni efteråt upptäcker att det har gått "för mycket" tid så bör ni snarast uppsöka läkare för att undergå hypnos och på det viset fastställa vad som hänt under den tid som "fattas".

Slutligen vill jag bara framföra ett hopp om att information om de ovan berörda aspekterna skall nå en större krets. På det sättet kan vi hindra att alltför många, på grund av okunnighet, råkar illa ut i ufologin.

TEFATSFOLKET SER OSS!

Staffan Stigsjöö intervjuar sig själv

Tidningen "Svensk Bokhandel" som utges av Sveriges Bokförläggare och Bokhandlareförening innehåller i sitt nr 25/73 en intervju som UFO-författaren Staffan Stigsjöö gjort med sig själv med anledning av att hans bok "Tefatsfolket ser oss!" kommer ut på Larsons förlag i mitten av oktober. Vi har fått hans tillstånd att publicera intervjun.

Efter studierna har jag arbetat som journalist men gjorde en paus för sluarbetet med boken "Tefatsfolket ser oss!". Jag återvänder nu till journalistiken, det första och något ovana uppdraget blir att intervjua mig själv - kanske en nyttig erfarenhet (och så undkommer jag ju det pretensiösa självporträttets krav...)

Så här utspann sig samtalet då journalisten och författaren sammanfördes:

- Du är 23 år. Det är ganska "ungt" för en fackboksdebut. Hur länge har du egentligen sysslat med UFO-problemen (oidentifierade flygande föremål), "de flygande tefaten"?

- Själva skrivarbetet tog ett år, men ämnet har jag intensivstuderat i gott och väl fyra år. Jag har läst den litteratur som finns - på svenska är det väl bara Gösta Rehns böcker som kan kallas seriösa, men utomlands, speciellt i USA, finns en rik och vederhäftig litteratur. En rad böcker har utgivits av respekterade vetenskapsmän inom olika forskningsområden. Sen har jag haft tillgång till den långa raden av specialtidskrifter, amerikanska, engelska och tyska främst - vi har också ett par seriösa svenska. Jag har vidare i många år prenumererat på tidningsurklipp om tefat - rikstidningarna skriver numera inte så mycket om UFO-observationer men lokalpressen har ofta fylliga reportage om inträffade förbluffande händelser. Dessutom har jag rent praktiskt närmat mig ämnet - jag är med i en forskningsgrupp i Göteborg som i flera år ägnat sig åt att vaska fram fakta bakom vittesberättelserna genom att kontakta vittnena och i detalj utreda omständigheterna. Min bok innehåller till största delen nya svenska väldokumenterade tefatshändelser, många av helt sensationellt slag.

- Har inte vetenskapen konstaterat att tefaten <u>är</u> bluff - något som bara existerar i överspända människors hjärnor?

- Den bilden har massmedia av ren okunnighet oftast givit. Utomlands är UFO-forskningen numera respekterad. I USA har myndigheterna satsat åtskilliga miljoner dollar på tefatsforskning. Problemet har behandlats av kongressutskott i senaten! Av tio förhörda vetenskapsmän ansåg de flesta att tefaten <u>är en realitet</u>! I Sverige hör fysikdocenten Ulf Ringström till de mycket intresserade, han anser att UFO-problemet är "ett av de viktigaste i mänsklighetens historia". Också professor Gerholm är engagerad i problemet. Även i FN har saken varit uppe, de oroade myndigheterna i en rad afrikanska stater önskar en internationellt ledd undersökning av vad de betecknar som klara bevis för

tefatsbesök. Om detta har det inte stått ett ord i svenska tidningar.

- Innehåller din bok klara bevis för tefatens existens?

- Ja, det anser jag obetingat! Hundratals svenskar, bl.a. polismän, flygare och meteorologer träder fram med namn och adress och ger otvetydiga, klara vittnesmål. Tyngdpunkten i boken ligger på svenska och nordiska fall. Men jag ger också exempel på fantastiska utländska fall, närobservationer, landade tefat med humanoider osv - det finns mycket heta sådana svenska fall också. Självfallet behandlar boken också hela UFO-saken i stort, de vetenskapliga resonemangen kring ämnet osv. Jag tar också upp saken historiskt. Tefat har observerats i tusentals år. De är ingen ersättning för äldre dagars "tomtar och troll"! T o m Goethe gjorde tefatsobservationer!

- Vilka läsare vill du ha?

- Först och främst många...saken är värd det, och det tror jag också att boken får, för den är om jag så skall säga det själv en mycket lättillgänglig och spännande läsning med väl underbyggda fakta. Det finns mängder av tefatsföreningar i landet numera och ett mycket stort intresse hos allmänheten för den här saken. Men jag vill också att skeptikerna skall ta del av boken. Sen de läst den kommer de säkert att vara mindre tvärsäkra. Fakta kan inte längre nonchaleras. År 2000 kommer man säkert att skratta åt vår tids vidskepliga tro att vi är ensamma i universum.

- Var det svårt att övertyga en förläggare om värdet av en sån här bok?

- Inte alls. I och för sig har jag annars så att säga ett förlag i huset, min fars Zindermans. Men vi kom redan innan jag skrev boken överens om att den borde utges "utanför släkten", det var bäst så. Men just nu när han har läst boken i korrektur tycker gubben Zinderman lite avundssjukt att han missat en viktig bok...

- Planerar du någon ny bok?

- Jag är i full gång med en ny, där jag bl.a. tar upp problem av det ytterst fantasieggande slag som Dänicken sysslat med - fast inte så okritiskt som han gör. De är spännande nog ändå.

- Är det journalistik eller bokskrivande du helst vill syssla med i fortsättningen?

- Bådadera! Men böckerna kommer jag att sätta främst. Det finns mycket ogjort inom de genrer jag vill ägna mig åt. År 2000 har jag just fyllt 50 år, så jag hoppas ju hinna med en del efterhand...

Litteratur för ufologen: BJARNE HÅKANSSONS "UFO-GÅTAN"

Några kommentarer efter genomläsning/AL

Det är inte så ofta vi får se UFO-litteratur utgiven på svenska. Många frågar sig varför inte fler utländska böcker översätts och utges på svenska. Man saknar främst böcker av Hynek, Vallee, Lorenzen m.fl. Istället får vi då inhemska bidrag som väl ligger de utländska betydligt efter, men ändå kan vara intressanta.

Ett sådant bidrag är Bjarne Håkanssons "UFO-Gåtan" på cirka 100 sidor som kostar hela 23 kr. I Finland utges UFO-böcker i dubbelt så stort omfång och med "hårda", beständiga pärmar till samma pris. Samma gäller England. Varför inte Sverige? Är vi så "informationsmättade" här i välfärdsstaten att bokutgivning inte lönar sig?

Jag kan inte odelat hedra detta bidrag i genren, men låt mig börja med de positiva sidorna. Främst fäster jag mig vid psykologen Ewert Mårtenssons föredrag på UFO-Sveriges riksstämma 1972 som getts rubriken "Psykologen varnar".

När man läser detta önskar man att Mårtensson själv satte sig ner och skrev en bok med anknytning till ämnet.

Håkanssons bok vinner mycket på att den annars vanliga rapport-uppräkningen helt fått stryka på foten, till förmån för intervjuer och annan idémässig information. Det innebär dock att boken inte ensam kan användas som introduktion till UFO-frågan.

Intervjuerna med diverse politiker och myndighetspersoner är helt visst intressanta ity de visar på en ignorans inför flygande tefat. Men det kände vi till förut att myndigheterna inte vill stödja vår sak; att det offentliga vare sig "kan" eller vill ta ställning i den här frågan. Jag tror också det är en olönsam väg att försöka mygla sig in på högsta nivå i regeringskretsar med ett problem som vi själva bara skådar isbergstoppen av.

Kapitlet "Ett nytt vetenskapligt verktyg" innehåller drömmar som säkert många drömt vid det här laget, inklusive exempelvis så berömda män som Hynek. Kan de gå i uppfyllelse på något sätt är det ett litet hopp framåt. Men databehandling som Håkansson, kanske främst i kraft av sin profession, propagerar för löser knappast några problem, utan är enbart ett nyttigt bi-verktyg till UFO-logins "grundnivå", d.v.s. dokumentation i klartext av vad som sker. Vissa skeenden kan inte med bästa vilja och ekonomiska resurser redovisas i statistiska data.

Kapitlet "UFO-kontakter" måste verka intressant och fascinerande för många. Jag lägger dock ned boken med känslan av att något "fattas"; att Bjarne Håkansson i sin iver att framhålla kontaktfallen för studium glömmer andra, negativa konsekvenser av desamma. Antagandet att "en hand räcks ut mot oss" har i dagens läge dålig giltighet. Kanske en reminiscens från den tid då Adamski var i elden? Sedan dess har mycket hänt på UFO-fronten. Vallee, Bowen, Lorenzen, Keel och många andra har intresserat sig för de här fallen med intressanta teorier som följd.

Bjarne Håkansson har i ett par lugnt, sakliga framträdanden i radio (Olle Björklunds "Gomorron") och TV (Gary Engmans "Kvällsöppet) gjort god reklam för den nya boken.

Larsons vräker ut en sådan mängd böcker om ockulta ting att denna bok förmodligen druknar bland alla andra.

RAPPORTÖVERSIKT

Tidigare har vi här i Ufologen publicerat i stort sett allt vi fått in ifråga om observationer, ordagrant, från pressen. I och med detta nummer drar vi samman rapporterna till korta referat och koncentrerar intresset till Sverige. Bakom detta ligger en nödvändig förändring i samband med att tidningen i fortsättningen utges med längre mellanrum och i något minskat format (cirka 14-16 sidor).

Vi tar dock gärna emot undersökningar av UFO-fall även i fortsättningen och lovar publicering av intressanta fall.

17/6, Jönköping: "Var det Skylab som sågs på himlavalvet på söndagskvällen? En familj på Norra Strandgatan observerade ljusfenomenet under gott och väl en kvarts timme. Först trodde man det var aftonstjärnan, men när "ljusföremålet" började röra sig i nordvästlig riktning förstod man att det måste vara något annat än en stjärna. Skenet var intensivt." (Smål.Allehanda 18.6).

21/6, sjön Ullvättern: Två semesterfiskare såg från sjön Ullvättern ett klotrunt, lysande föremål. Ufologen har inte fått originalklippet ur NWT den 22.6 om denna händelse. I NWT den 27.6. efterlyser UFO-Sveriges Thorvald Berthelsen vittnena till händelsen. (Nya Wermlands-Tidningen den 27.6).

27/6, Karlshamn: "..unge Peter Svensson: - Jag gick tillsammans med en kompis på väg hem ute vid Rosenkällan när vi plötsligt observerade skenet. Klockan var närmare ett på natten då vi märkte skenet. Först trodde vi det var en stjärna men det lyste betydligt kraftigare och det konstiga var att det följde oss. Stannade vi så stannade skenet. Det var väldigt starkt och det hela var faktiskt otäckt. Det lyste så länge vi var ute. Margareta Abrahamsson var också ute vid samma tid tillsammans med en flickvän... - Någon stjärna var det absolut inte, det lyste bra mycket klarare och det följde oss när vi gick. Emellanåt sänkte det sig och jag har då aldrig sett något liknande." Väderstationen, Kallinge: Ingen väderballong uppe, möjligen ett högt flygande plan. (Karlshamns Allehanda den 28.6).

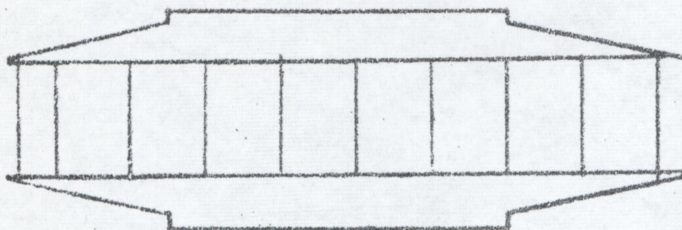
29/6, Gotland: "Trafikanter på Lummelundavägen observerade ungefär kl. 22.45 på fredagskvällen ett föremål..som kom in över land vid Brissund. Det hade tre röda vertikala blinkande ljus, var konformigt med ett svagt ljussken omkring. Föremålet sjönk ned i skogen". Vid kontroll med Visby flygplats visade det sig att en Cessna (taxiflyg) landat kl 22.44. (Gotlands Allehanda 30.6).

30/6, Arvidsjaursjön: "ett ovanligt föremål..passerade genom luften, inte alls högt ovan markytan, på lördagsnatten mellan Glommersträsk och Abborrträsk. - Det var ett väldigt stort, runt föremål och det lyste intensivt när det passerade över vår bil, berättade två äldre personer för några arvidsjaurungdomar vars bil man stoppade för att även de skulle få en skymt av det "flygande tefatet". - Vad vi såg var en starkt lysande ljuspunkt som snabbt försvann i riktning mot norr över Arvidsjaursjön, berättar Kent Lundgren som åkte med i den bil som stoppades. Att de två, som sade sig ha sett tefatet, hade upplevt något högst ovanligt är säkert. En av männen skakade i hela kroppen av upphetsning. Den ljuspunkt som vi såg dra bort i norr lyste det onekligen kraftigt kring."(Norra Västerbotten, Skellefteå den 2.7.73).

30/6, 1-2/7, Kristdala: Nils Johansson, Oskarshamn är en av de 10-talet personer som sett det mystiska föremålet...tre kvällar i rad. - Vi upptäckte det första gången i lördags kväll. Klockan var 22.10. Jag och min fru samt några bekanta befann oss i sommarstugan i Karleum, Kristdala. Plötsligt kom ett gulrött föremål i hög hastighet från väster. Det stannade upp ett tag innan det ändrade kurs åt söder. De fyra kunde studera fenomenet i en kvart. Nils Johansson hann hämta en kikare. Med dess hjälp kunde han och Nils Karlsson, Emmekalv studera föremålet. - Det såg ut som om föremålet var sammansatt av många små runda delar. Hela tiden lyste klotet. Skenet skiftade i kulör och föremålet växlade också form flera gånger. Ibland var det runt. Ibland blev det ovalt. En gång formade det sig så att det fick en kil på toppen, säger Nils Karlsson. Det mystiska föremålet är punktligt av sig. Tre kvällar har Nils Johansson med familj samt några av grannarna i Kolberga sett klotet. Varje kväll dyker det upp på himlen i väster vid 22.10. Utom i söndags kväll. Då var det tre minuter "försent". Varje kväll har det samma kurs. Det mystiska skådespelet pågår ungefär en kvart. - Föremålet är i storleken betydligt större än en stjärna, men inte så stort som månen. Man kan i alla fall se dess struktur ganska bra i en vanlig kikare, berättar Nils Johansson." Tidningen har intervjuat trafikledningen vid F 12, Kalmar som inte kan förklara observationerna. (Oskarshamns-Nyheterna den 4.7.73).

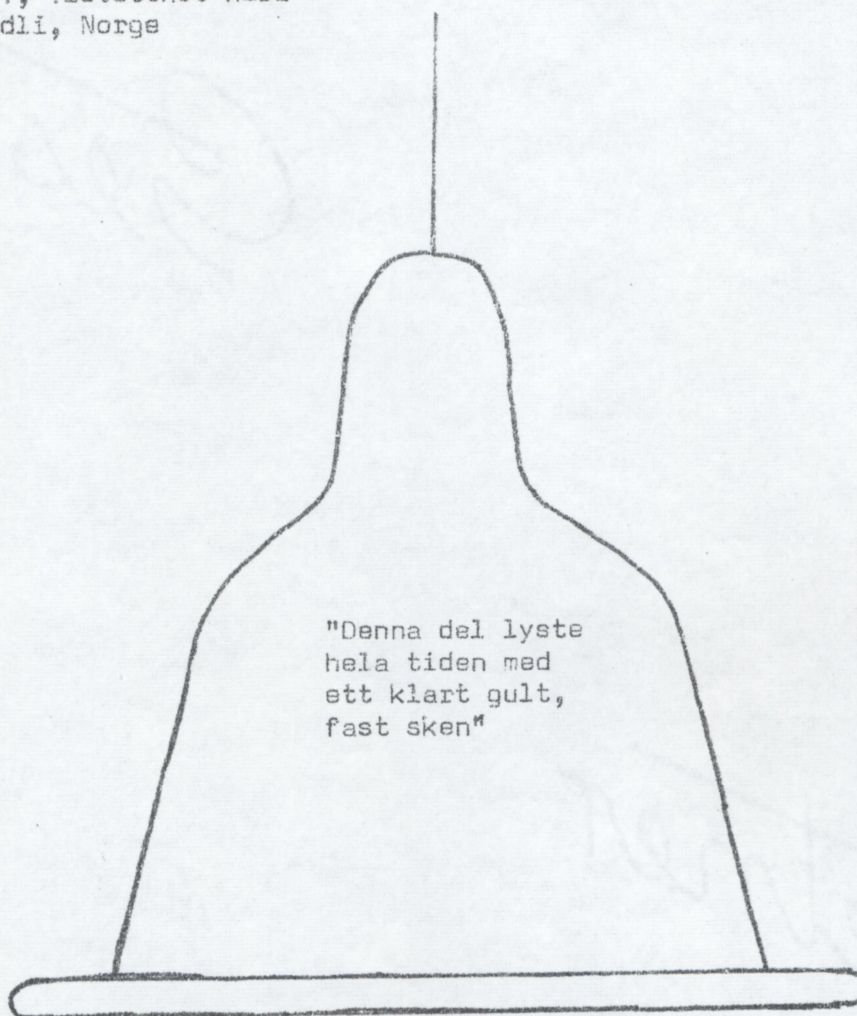
30 C, Bångbro: "Vid 23-tiden på lördagskvällen observerade en Bångbrobo och dennes hustru ett "skarpt ljussken", som nalkades norrifrån och passerade över dem i sydlig riktning. Skenet var så starkt att himlen lystes upp. Ljuset var för starkt för att vara ett landningsljus på ett flygplan till exempel. Fenomenet var synligt i två minuter. Först drog det fram horisontellt, därefter i brant uppåtstigande kurva. (Bergslagsposten den 2.7).

16/7, E18 nära Kragerø i Norge: Två 19-åriga ungdomar, Ove Hagen och Terje Johnsen, kom bilande i nordlig riktning på E 18 i höjd med Kragerø natten till tisdagen. Plötsligt såg de ett föremål korsa deras färdriktning från vänster mot höger. Det gick inte så högt som ett flygplan, men var ändå ganska högt upp. - Det var en halv timma före midnatt och ganska mörkt. Vi såg

16/7, E 18 nära
Kragerø i Norge

27/7, Tisvattnet nära
Nordli, Norge

"Det starka sken som talas om i berättelsen nådde aldrig över den understa linjen på föremålet. Det strålade ut åt sidorna och nedåt. Endast i detta ljus reflekterades det som liknar en antenn."

föremålet under ca fyra minuter. Vi stannade bilen och slog av motorn. Trots detta hörde vi inget ljud. Runt föremålet såg vi en lysande dimma. Snart försvann föremålet och kort därefter också den lysande dimman. Föremålet såg inte ut som något flygplan. Det liknade två tallrikar lagda mot varandra och med fönster runt kanten. Vi såg inga blinkande signalljus och hörde inget ljud. (Dagbladet den 19.7.73, kredit A.Lidstrøm, Norsk UFO Center).

17/7, Bråviken: "Ett sällskap på nio personer från Nyköping fick vid en båtfärd i Bråviken förra tisdagen uppleva ett himlafenomen. Det var kl 21.45 på kvällen som ett starkt lysande föremål uppenbarade sig på himlen på ungefär 150-200 m höjd. Farten bedömdes av en av observatörerna till 200-250 km/tim. Vederbörande, som själv är mycket insatt i allt som har med flyg att göra, kunde genast sortera bort möjligheten att det rörde sig om ett flygplan eller annan känd farkost. Föremålet lyste med nästan magnesiumljuskraft och hade diffusa konturer men föreföll att vara runt. Tre dagar senare upptäckte man också ett rymdfenomen. Kl. 22.10 gick en satellit in i atmosfären och brann upp." (Södermanlands Nyheter den 25.7.73).

24/7, Oxelösund: (Är detta samma händelse som föreg.? Red.). "Åtta personer som befann sig vid Vibäcks semesterhem ute i skärgården vid Oxelösund observerade sent på tisdagskvällen ett flygande föremål. Det utvecklade ett vitt eldsken, som ändrade färg till rött i samband med att föremålet gick in över skogsområden i närheten av semesterhemmet. Föremålet rusade fram med oerhört hög hastighet och kom från Bråvikenområdet". (Folket, E-tuna den 28.7.73).

25 el. 26/7, Lärbro, Gotland: Fru Emma Hansson, Källstäde i Lärbro observerade natten till tisdagen ett starkt ljusfenomen. Under en kvart förbleknade månen och stjärnorna. En stjärna strålade ut små stjärnor omkring. Då och då drogs en dimma förbi. Frank Östergren i UFO-Gotland har kontaktat assistent Lennart Hultqvist vid Stockholms observatorium som säger att det troligen var Jupiter och ljusbrytningar i atmosfären som orsakade fenomenet. Ufologen har inte fått originalklippet om händelsen. (Gotlands Allehanda den 29.6 och 13.7)

27/7, Tisvattnet (Tisvatn), Nordli, Norge:

Observatörer: Chaufför Lennart Åslund och hans hustru Kim Åslund, båda från Sundsvall.
Tidpunkt: Cirka 22.30 - 00.30

Föremål 1:

"Jag och min fru befann oss vid Tisvattnet, utanför ett båthus. På andra sidan sjön, rakt söderut uppe på åsen upptäckte min fru ett ljussken. Hon trodde det var någon som befann sig däruppe och sade till mig. Vi såg hur föremålet sakta höjde sig och efter en stund stod det helt stilla över åskanten. Det var starkt lysande gult och formen syntes tydligt. Föremålet stod stilla i 3-4 min. sedan började ett starkt sken stråla ut under detsamma. Det höjdes och sänktes likt skenet från en fyr. Ljuset lyste upp dalgångarna på både östra och västra sidan sjön, samt ovanför åskammen i höjd med den undre delen av föremålet. Samtidigt höjde det sig något. Det starka skenet försvann när det stannade. Själva föremålet lyste klart hela tiden. Detta upprepades 5-6 gånger. Stilla i 2-3 minuter sedan höjde det sig mycket sakta i 2-3 minuter medan det starka skenet återkom och lyste upp omgivningen. (se sep. teckning) Efter 40 min. började föremålet röra sig sakta mot öster. Efter ca 4000 meter vilket tog ungefär 50 min ändrade farkosten kurs mot nordost. Nu rörde den sig rätt snabbt och steg till högre höjd. Efter ca 10 min. syntes den inte större än en ärta och försvann ur sikte. Den senaste kursändringen iakttog vi från stugan som ligger 250 meter norr om båthuset."

Föremål 2:

"Detta upptäckte vi ungefär 15 min efter det vi först sett nr 1. (22.45.Red.) Det befann sig på hög höjd cirka 2000 m rakt ovanför oss. Vi trodde först att det var en stjärna, men eftersom det var något molnigt och det låg tät dimma på fjälltopparna antog vi att det måste vara något annat. Kl. 23.00 började

detta föremål röra sig mot nordost. Hastigheten var långsam men jämn. Kl. 00.30 gick vi och lade oss. Då befann sig föremålet långt bort mot horisonten." "Vi har uppgett avstånd och tider så exakt som möjligt. Tiderna för observationens början och slut är dock helt exakta." (Rapportformulär till NUFOC).

Kommentar:

Till Namdal Arbeiderblad säger Anton Lidstrøm, Norsk UFO Centers representant i Nordli, att ett av föremålen (2?) mycket väl kan ha varit en stjärna som han sett i samma riktning vid just denna tidpunkt. Han har dock ingen förklaring på det andra föremålet (1?). (Namdal Arbeiderblad 1.8.73).

29/7, Tjappsåive: "Ett ovanligt ljusfenomen såg serviceman Bertil Pettersson, Arvidsjaur på söndagskvällen. Då Pettersson var på hemväg från Stormyrtorpet (ca 1,5 km söder om Tjappsåive) fick han se ett kraftigt ljusskén omedelbart under de lågt liggande molnen. Han återvände och hämtade sin broder Einar och två turister som befann sig på Stormyrtorpet och samtliga fick ca 20 min beskåda fenomenet. Bertil Pettersson säger att först trodde jag det var ett flygplan. - Men då jag stannat och tittat på ljusklumpen däruppe så stämde det inte med formen, föremålet verkade ha ungefärlig bredd av ett flygplan, men däremot såg det ut att vara avlångt, med skarpt markerade kanter. När han återvände med de andra var det lysande föremålet fortfarande kvar under molntäcket. Från kl. 22.40-23.00 observerade de föremålet, därefter höjde det sig sakta och försvann ljudlöst in genom molntäcket. På en del ställen hade molnen glesnat och de fyra kunde se hur det ilade iväg rakt upp, tills det slutligen försvann."(Norrländska Socialdemokraten den 31.7.73). Av notis i Norra Västerbotten framgår att föremålet var ljudlöst. "Tillsammans med brodern och ett par andra personer stod han sedan och tittade på föremålet i ca 10 minuter. Pettersson beräknar att det befann sig på kanske 2 mils avstånd i sydostlig riktning från Tjappsåive. Föremålet hade varit alldeles orörligt hela tiden. Men när några ur sällskapet satte sig i en bil för att åka hem och tände bilstrålkastarna började föremålet sakta lyfta...Trots att det var nästan helmulet och ganska mörkt...lyste föremålet med ett ganska kraftigt sken." (Norra Västerbotten den 31.7.73).

29/7, Fårö, Gotland: "Mellanstadielärare Greger Thörnholm, Norrköping, satt och lyssnade på radion hemma hos sin mor vid Austerns på Fårö under söndagskvällen. Han bestämde sig för att ta en promenad innan han gick till sängs. Det var en vindstilla och stjärnklar natt. Han kastade en blick på himlen. - Då såg jag en stjärna som rörde sig. Stjärnan rörde sig från öster till väster. Den flyttade sig mellan Herkules och Karlavagnens hals. Fenomenet lyste lika starkt som den största stjärnan i Herkules stjärnbild. Klockan var då 23.15. 23.35 återkom samma fenomen. I en liknande vågrörelse flyttade sig "stjärnan" från väster till öster utmed samma rutt. Först kanske jag såg fel, tänkte jag. Men när samma fenomen återkom förstod jag att jag inte misstagit mig. 23.44 var det dags för nästa observation. En ny "stjärna" i en ny bana gick blinkande söderifrån mot norra stjärnhimlen. När den kom till Ursa Minor gjorde den en fartökning. Fartökningen såg ut som ett stjärnfall. Men när "stjärnan" hade passerat Ursa Minor återtog den sin blinkande bana i riktning mot Draco där den försvann ur hans synfält. Då blev jag skrämd och backade in i stugan. Jag väckte min mor och bad henne gå ut och titta. Hon såg samma som jag. Klockan 00.16 stod Greger Thörnholm kvar på gården. Då såg han ett nytt fenomen röra sig från norra stjärnhimlen i en elliptisk bana till östra delen av södra stjärnhimlen. Under den närmaste timmen såg han ytterligare tre "stjärnor" som rörde sig. Han ritade ner sina observationer och gick dagen därpå till biblioteket, där han tog reda på vad stjärnbilderna heter." (Gotlands Allehanda den 1.8.73).

30/7, 1/8, Högsby: "Fyra egendomliga, lysande föremål observerades på himlen natten till tisdagen av fyra personer i Mjösebo, Högsby. Ett av föremålen såg betydligt större ut än de övriga och liknade en cigarr eller zeppelinare ställd på ända. Denna "farkost" syntes i söder, medan de andra stod i norr,

öster och väster och sände ut ljus som skiftade i färg, berättar Bo Rudberg, en av dem som gjorde observationen. Det var vid halv-elva-tiden på måndagsnatten som Bo Rudberg tillsammans med sina två barn och en kamrat till dem såg de lysande föremålen för första gången. - Den första farkosten liknade en cigarr till formen, som stod rätt upp och ned. Storleken var väl som två pennor lagda efter varandra och tjockleken som två knutna nävar. (?-Red.) Mitt på kroppen satt en rund skiva som en krage och från nederdelen utgick två ben i ungefär 45 graders vinkel. Vi tittade på farkosten i kikaren ungefär en kvart och efter en stund syntes en eldkvast över toppen. Farkosten utsände ett klart, lysande sken. Det här var emellertid inte den enda egendomliga observationen som Rudbeck och de tre andra gjorde den kvällen. I norr, öster och väster såg de tre andra, betydligt mindre föremål som skiftade i blått, gult och rött.-Det kan inte ha varit stjärnor vi observerade, för det vet vi hur de ser ut. När de fyra gick in i bostaden i Mjösebo efter ungefär en kvart var föremålen fortfarande kvar på himlen. Klockan två natten till onsdagen såg Rudberg att föremålen fortfarande avtecknade sig i rymden. De hade då rört sig något. I kikare såg det ut som om det stora föremålet gjorde mindre, oregelbundna rörelser inom en bestämd cirkel. - Jag tolkar föremålen som interplanetariska farkoster, kommenterar Bo Rudberg." (Oskarshamns-Tidningen den 2.8.73).

12/8, Helsingborg: "I Helsingborg syntes tydligt under en kvart vid 20-tiden på söndagen en lysande "stjärna", som vandrade i sakta mak från öster till väster. Alltför långsamt för att vara ett flygplan och i fel riktning om det rörde sig om en ballong, påpekar en pensionerad flygofficer som ringde HD. Vid F10:s väderstation i Ängelholm höll man för troligt att det kunde ha varit amerikanska rymdlaboratoriet Skylab som passerade. Men detta stämmer inte med HD:s sagesmans noteringar. Kursen var inte den rätta och dessutom hade föremålet en tydligt, avlång form. Skylab är en rund, vandrande "stjärna"." (Helsingborgs Dagblad den 13.8.73).

<u>13/8, Säter</u>: "Ljust över Säter blev det på måndagskvällen vid 22.24-tiden då ett märkligt föremål med stor hastighet rusade förbi i sydlig riktning. Föremålet som hade gult skarpt sken, liknade i formatet ett halvt bilhjul och rusade fram helt i horisontalt läge och försvann snabbt. Även om det var runt som ett bilhjul på den sida som var vänd mot jorden, så var det nog inte något flygande tefat utan en rakethylsa eller satellit som brann upp i jordatmosfären."(Dala-Demokraten den 15.8.73).

<u>13, 14, 15/8, Gislaved</u>: "På onsdagen var det tredje kvällen i rad två lysande föremål iakttogs på himlen av några innevånare i HSB-lägenheterna, Gislaved, nordväst om bostadsområdet. En anonym hyresgäst: - Första kvällen jag såg föremålet trodde jag först det var en stjärna. Men när jag tittade närmare såg jag att det var som ett stort lysande föremål. Och rätt som det var delade det på sej. Det blev ett starkt ljussken och de två föremålen ställde sig en bra bit ifrån varandra. Där stod de en lång stund och i korta perioder rörde de sig aningen åt något håll. Jag satt en hel timme och tittade på det fascinerande skådespelet. Att det var stjärnor eller liknande är helt uteslutet. I går onsdag kunde SmF:s medarbetare också iaktta ett mystiska lysande föremål som oändligt sakta rörde sig på himlen. Den här gången var det bara ett föremål, annars har det alltid varit två, eller blivit två efter explosionsliknande beteenden." (Smålands Folkblad den 17.8.73).

<u>14/8, Göteborg m.o.</u>: "Flera personer i Göteborgstrakten såg på tiedagskvällen ett underligt ljus på himlen. Det sågs vid flera tillfällen mellan kl 17 och 19.30, mest åt Lerums- och Hindås-hållet och på långt avstånd. De flesta beskrev föremålet som ett glödande, lysande klot och några uppger sig ha sett rökutveckling." (Borås Tidning den 15.8.73).

<u>14/8, Dalsland</u>: "Ett eldklot syntes i går kväll kl 23.10 på himlen över Åmål, inrapporterades det från ett par håll. Det hade storleken av en fotboll. Det skiftade sedan över i vitt och blev mindre. Även över Göteborg sågs ett främ-

mande ljus och enligt västradion gick t.o.m. polis upp i helikopter för att spana in det men förgäves." (Bengtsfors-Tidningen den 17.8 och Provinstidningen Dalsland den 15.8.73).

__14-15/8, Visby, Gotland:__ Sulo Sälelinna, Bogegatan 33: - Alldeles före kl 12 satt jag och väntade på att mina barn skulle komma hem. Då såg jag en "stjärna" i Svanens stjärnbild som inte hörde dit. Den rörde sig sakta, långsammare än en satellit,och stannade sedan i Casseopeia, där den stod orörlig i ungefär fem minuter. Sedan fortsatte den mot Polstjärnan och jag tyckte att den såg ut att vara omgiven av någon form av "ljungeldar"... "Stjärnan" var ungefär lika stor som de klaraste i Karlavagnen. Den sjönk sakta mot horisonten, men stannade upp flera gånger. Jag är absolut säker på att den rörde sig eftersom jag fixerade huvudet mot husväggen. Det jag såg var uppe i en halvtimma." (Gotlands Allehanda den 16.8.73).

__16/8?, Lindome:__ "Jag såg ett eldklot, stort som en fotboll, fara genom luften. En kort stund senare slog föremålet ner på gräsmattan på vår tomt. Gräset sveddes och det luktade bränt. Av eldklotet återstod bara en metallbit, stor som en tioöring. Så berättar fru Eva Prennvall, 29, som tillsammans med andra lindomebor upptäckte ett ljussken över samhället. Det skedde vid middagstid och när hon strax senare tittade ut i trädgården såg hon hur föremålet landade på gräsmattan. Metallbiten togs om hand av representanter från GICOFF, Göteborg. - De trodde att det rörde sig om rymdskrot, berättar fru Prennvall. Ljusfenomenet upptäcktes första gången på tisdagen. Sedan återkom det på torsdag eftermiddag vid samma tid. - Om det rör sig om partiklar från en satellit så finns chansen att fenomenet uppenbarar sig idag,säger Sven-Olof Fredriksson, GICOFF..." (Hallands Nyheter den 18.8.73).

__16/8, Karlstad:__ "Tre pojkar och en flicka i åldrarna mellan 11 och 13 år bosatta på Rud i Karlstad, Anders Tännström, Christer och Lillemor Ellner samt Roger Wercouteren, är säkra på att de såg två flygande tefat över husen på Horsensgatan vid 22-tiden på torsdagen! Så här berättar Roger: - Vi hade just slutat leka kurragömma och de andra barnen hade gått in. Vi fyra satt kvar och talade om en forskare i Finland, som hade sett en underlig krock med bara en bil. Personerna i bilen var döda, men de hade en kamera och den filmen framkallade forskaren. Bilderna visade marsmänniskor som var flintskalliga, hade långa öron och stora gluggar mellan tänderna... (Roczinski-fallet i "ryktesversion"! Red.). Då vi satt där fick vi se det ena tefatet. Det såg ut som en svagt lysande stjärna. Det var inget stjärnfall för det hade ingen svans efter sig. Sedan kom ett tefat till som åkte och mötte det andra. Först åkte de mot (bort? Red.) men sedan vände de och åkte mot oss. Då blev vi så rädda att vi sprang in." (Nya Wermlands-Tidningen den 18.8.73).

__20/8, Köping m.o.:__ "De första iakttagelserna gjordes av anställda vid ett företag i Köping. Klockan 21.11 upptäckte två anställda ett lysande föremål som passerade över företaget på väg mot nordväst. En person i Köpings UFO-Förening larmades och även denne kunde tillsammans med ytterligare två personer iaktta föremålet. Personer som man visste bodde i föremålets färdriktning kontaktades. Olle Högstedt, Kröcklinge, berättar: - Jag fick tel.samtal strax efter kl 21 och tillsammans med min fru och sonen Torbjörn gick jag ut för att titta. I riktning ost-nordost från Kröcklinge kunde vi under 5-10 minuter iaktta ett lysande orange föremål. Det lysande föremålet pendlade i luften i jämn takt...Det skilde sig mycket till form och storlek från en stjärna och rörde sig under en molbank. Plötsligt försvann föremålet. Vi gick och tittade med jämna mellanrum. Högst 15 minuter efter föremålets försvinnande visade det sig återigen. Denna gång stod det absolut stilla längre norrut än tidigare och det stod över en molbank. Förmodligen var avståndet mindre denna gång eftersom vi klart kunde se att formen var tefatslik. Färgen var gulare än tidigare. Vid detta andra tillfälle använde vi oss av kikare, men några detaljer på föremålet kunde inte upptäckas. 10-15 min stod föremålet absolut stilla innan det plötsligt försvann. I samband med observationerna i Kröcklinge stördes TV-programmet. Från föremålet hördes inget ljud. Inga slag av positionsljus syntes. Thorvald Berthelsen, Köpings UFO-Förening, säger att föremålet rörde sig mot vinden. I rapport till UFO-Sverige heter det: "Fart som

en helikopter. Inga höjdändringar. Jämn fart i ca 5 minuter, sedan stannade föremålet upp och stod stilla i nordväst. Det svängde något mot norr vid stillaståendet och stannade upp igen. Klockan 21.19 försvann föremålet plötsligt utan att först ha börjat röra sig i någon riktning." På måndagskvällen färdades några personer från Valskog i bil mellan Valskog och Kungsör. "Titta, ett flygande tefat", utropade plötsligt dottern i familjen. Ett rörligt lysande föremål sågs i riktning mot Himmeta, d v s i samma riktning som de fem i Köping såg föremålet." (Bergslagsbladet och Arboga Tidning den 22.8.73.)

25 el. 26/8, Ulricehamn: Vad var det f.stadsombudsmannen Helge Ericson och Lena Spens såg under mer än en timmas tid på söndagskvällen? (I VD den 29.8 uppges att händelsen skulle ha inträffat på lördagen. Red.). - Det var vid 19.30-tiden på söndagskvällen jag tittade ut genom fönstret och fick se ett stort lysande föremål på himlen. Det befann sig då i 30-40 graders östlig riktning eller ungefär över Sjö-Gunnarsbo från min utsiktspunkt i södra delen av Ulricehamn. Att det var ett föremål som solen lyste på är jag ganska säker på. Det befann sig på en höjd av omkring 40 grader och var stort som en tredjedel av månen. Men föremålet verkade inte runt, utan fyrkantigt. Det såg ut som om det vände sig varvid speglar eller skärmar gav ett solkattliknande sken. Avståndet till föremålet verkade mycket stort. Hastigheten tycks inte ha varit lika hög som Skylab:s. För en dryg timme efter Ericsens observationer såg hans hustru Lena Spens samma föremål. Det syntes då rakt söderut över Åsunden. Lena Spens tog fram sin kamera och fotograferade föremålet." (Västgöta-Demokraten den 28.8.73).

25/8, Skara: Fru Aina Johansson, Skara: - Beskrivningen (se föreg. fall) stämmer med vad jag och min familj kunde iaktta under fem timmar från vår sommarstuga på Mariedals egendom mellan Skara och Götene. Föremålet hade formen av ett likformigt kors, det stod nästan stilla på himlen och lyste med ett rött sken. Men det som gjorde det så mystiskt var de "strålar" eller blixtar det sände ut. Det slog liksom ut blå flammor åt olika håll - det kan vara det som Ericson uppfattade som "solkattlikt". Man fick intrycket av att blixtarna skickades ut efter något system. De kastades mot marken, mot förbipasserande bilar och vid två tillfällen mot Göteborg-Stockholmsplanet som passerade över oss. Själva huvudföremålet syntes flytta sig mycket sakta på ganska hög höjd. Skenet var starkare än polstjärnan och var som sagt rödaktigt. Det hela gjorde faktiskt ett ganska kusligt intryck och vår yngsta flicka som är nio år, blev så skrämd att det är tveksamt om hon vågar följa med ut till stugan igen. När hon gick ut för att titta mot föremålet skickades nämligen en sån där blixt ut - och det såg ut som om den gick direkt i riktning mot henne. Hon blev bländad och sprang gråtande in. Vad som gör saken ännu konstigare är att inte de båda passerande planen märkte något. Efteråt kontaktade jag Karlsborgs-flottiljen men de hade inte fått in några rapporter om något onormalt. (Västgöta-Demokraten den 29.8.73.)

Augusti?, Gislaved: Anonym kvinna: - Det var när jag sent en kväll gick ut på en kvällspromenad som jag såg två lysande föremål på himlen. De två stod ganska så nära varandra, men rätt vad det var så bara försvann de. En annan kväll observerade jag exakt samma föremål. De stod på samma ställe och lyste med ett klart intensivt sken. Samma kväll ringde damens syster och berättade med stor entusiasm att hon observerat några underliga lysande föremål på himlavalvet. Hon såg inte bara dessa starka lysande sken utan också ett stort fält med små, små lysande prickar som rörde sig över himlavalvet. (Smålands Folkblad den 30.8.73).

3/9, Huskvarna: "Ett stort skarpt lysande föremål som rörde sig på himlen från Jönköping i riktning mot Nässjö. Så beskrev flera Huskvarnabor det föremål de sett på himlen i går kväll. ..det rörde sig, enligt iakttagare, både uppåt och nedåt och åt sidan. Vidare skiftade skenet mellan skarpt vitt och lysande blått. Då och då bildades "liksom en svans" efter det runda föremålet. Allt enligt flera huskvarnabors beskrivning." (Smålands Folkblad den 4.9.73.).

4 el. 5/9, Nässjö: "På onsdagen slog 10-åringarna Mikael Olsson och Jimmy Andersson sina kloka huvuden ihop och läste om stjärnor och flygande tefat. Anledningen? Jo, de båda tioåriga grabbarna är bergsäkra på att de såg ett flygande tefat segla iväg över Nässjö på onsdagskvällen. - Det kan absolut inte ha varit något annat än ett flygande tefat, säger de båda. Vi var inne på en gård i Åker och lekte i en klätterställning. Vi tittade bort mot Huskvarnahållet - vi hade ju läst om att flygande tefat varit synliga där. Plötsligt fick vi se något stort, vitt med en blå svans efter komma seglande över himlen. Det gick i riktning mot Bodafors. Vi försökte hålla utkik däråt, men tefatet försvann ändå vid horisonten. Vi har läst en del astronomi och är intresserade av sådant..." (Smålands Folkblad den 7.9.73). Tranås Tidning uppger att händelsen skulle ha inträffat strax efter 20.00 på tisdagskvällen. (Tranås Tidning den 6.9.73).

10/9, Jönköping: "Igår kväll var det dags för ett nytt himlafenomen i Jönköping. Det var fru Vivian Svensson på Oxelgatan, Ekhagen som inrapporterade fenomenet. - Det lyser som en mycket, mycket stark stjärna men samtidigt så rör det på sig sakta över himlen. Från fru Svenssons lägenhet på Oxelgatan kunde hon se "stjärnan" röra sig över skogsområdet på Bondberget." (Smålands Folkblad, Jönköping den 11.9.73).

12/9, Västsverige och Dalarna: Serie av observationer som troligen kan hänföras till en stor meteor, enligt professor Ulf Synnerstad på Stockholms observatorium, som granskat uppgifterna. Fenomenet hade bana från öst till väst. (GP 14.9.73). Det finns dessutom flera rapporter om ett lysande föremål som ungefär samtidigt (cirka 19.30) rört sig från norr till söder och relativt sakta. Dessa iakttagelser tyder på att en satellit passerat. (GP 14.9.73). Här nedan några olika vittnesiakttagelser i urval - av utrymmesskäl kan vi inte publicera alla:

Fyrvaktare Sven Thorvaldsson, Gälleudde fyrplats i Vänern, såg i ett par sekunder ett starkt vitt sken i rörelse från sydost till nordväst i ungefär 30 graders höjdvinkel. Ljuset rörde sig mycket snabbt och åtföljdes av två "svansar" som såg ut som ett i blått skiftande dis. Ljuset dök upp ungefär i höjd med Hallesnipan, sänkte sig några grader innan det dog bort i riktning Uddevalla. (GP 13.9.73).

Ernie Pettersson, Brastad: Det lysande klotet hann gå 60 av varvets 360 grader på 3 sek, sedan var allt borta. Banan gick på 30 graders höjd med en svag sänkning. (GP 14.9.73).

Benno Jansson, Vänersborg: Jag såg den som en blå stjärna med två svansar försvinna mot Trollhättan. Det luktade bränt efter, men varifrån kom det? (GP den 14.9.73).

Tony Sundkvist, Vårgårda: Den kom rätt över våran kåk. Trodde att den skulle landa. (GP 14.9.73).

Marie Storgaard, Kortedala, Göteborg: Den var alldeles över hustaken och det hördes ett brus. Sedan exploderade den. (GP 14.9.73).

Sven-Olof Norberg, Nossebro: När den närmade sig marknivån såg jag 3-4 ljuskäglor som for neråt. En energiströmning som kanske fick den att ändra läge och bana så att den inte längre syntes. Jag är chockerad över en chans att få uppleva detta. Kanske såg vi en glimt av en annan teknik än vår. (GP 14.9.73).

Rolf Svennberg, Sandvik: Mellan Grängshammar och Sandvik i Silfberg dök plötsligt ett stort glödande klot upp framför Svennbergs bil. - Det var rött framtill och vitt inuti och efter sig hade det en lång svans. Det gick fort förbi framför bilen och snett nedåt. (DD den 13.9.73).

Britt Nilsson, Gyllbergen: ett starkt lysande föremål i riktning mot Silvberg. Det gick vågrätt bakom masten vid Spånsan och lyste klarare än mastens blinklampa men med rött sken. Det gick dock så lågt vid horisonten att det snart skymdes av träden. (DD 14.9.73).

12/9, Göteborg: "I onsdags kväll klockan 21.45 skulle jag följa min flickvän till bussen mot Torslanda, själv bor jag i Kärrdalen på Hissingen. Så skriver en som tecknar sig Lennart till GP med hänvisning till artikeln om det celesta fenomenet över Vänern. Det var vindstilla och molnfritt, heter det vidare. Då fick jag syn på ett "moln" med två "svansar" och blåaktigt till färgen. Bakom låg fullmånen. "Molnet" liksom gnistrade och det flög ganska fort, men inte ett ljud hördes." (GP den 17.9.73).

18/9, Tjust: Västerviks-Tidningen publicerade den 20.9 ett fotografi med följande bildtext: "En av vår tidnings fotografer lyckades på tisdagen fotografera dett lysande föremål över Tjust. Vad det kan vara är svårt att säga men trots att tidpunkten för fotograferingen var mitt på dagen så var ljusskenet mycket starkt".

23/9, Mattila: "Mer eller mindre bländad av ett flygande tefat eller annat liknande rymdföremål blev faktiskt textilarbetaren Håkan Forslund, Vojakkala, vid 23-tiden på söndagskvällen. Han upptäckte föremålet på himlen någonstans ovanför ålderdomshemmet i Mattila och det for i väst-östlig riktning. Föremålet lyste med ett intensivt eldsken och det hade inte heller högra hastighet än att Forslund hann upptäcka någonting som liknade dörrar eller luckor på det. Föremålet påminde annars om ett flygande tefat, men hade dock snarare formen av en halvmåne. Det syntes en god stund på himlavalvet innan det försvann i öster." (Norrbottens-Kuriren den 25.9.73).

30/9, Bohus-Malmön: "Ett oförklarligt himlafenomen observerades vid 21.15-tiden på söndagskvällen ute till havs av bland annat förvaltare Per Hallén, Bohus-Malmön. Denne fick se något som i ostnordostlig riktning, skarp som en stjärna, rörde sig mycket långsamt på himlavalvet. Det verkade hänga under något annat skinande föremål. Hr Hallén följde den märkliga ljuskällan ända till en kvart före midnatt då den försvann. Avstånd är svårt att bedöma, men enligt vår sagesman verkade det som om ljuset fanns någon mil ute till havs. Någon som helst förklaring till fenomenet har inte stått att få. På sambandscentralen i Kungshamn säger man sig inte ha observerat eller fått in meddelande om andra observationer." (Bohuslänningen, Uddevalla den 2.10.73).

3/10, Hillared: "Ett märkligt föremål iakttogs igår kväll på himmelen. Från Hillared räknat, där föremålet iakttogs, var det ost-syd-ost på himlen och en fingerbredd över horisonten. - Det ser ut som en tindrande stjärna och det rör sig fram och tillbaka och även något upp och ner, berättar ögonvittnen. Det ändrar även färg och går över i något grönaktigt." (Västgöta-Demokraten den 4.10.73).

4/10, Ulatofta: "Antikhandlare Ingvar Hallgren, Ulatofta med hustrun Margit och sönerna Fredrik iakttog i torsdags kväll ett mystiskt eldsken. Det var yngste sonen Fredrik som upptäckte fenomenet och larmade den övriga familjen. Även en del av grannarna hann se den egendomliga farkosten innan den försvann. Enligt Ingvar Hallgren var farkosten synlig cirka fyra minuter. Den visade sig strax efter kl 20 och var eldröd, omgiven av ett gult sken. Den gick västerut. Hallgren utesluter helt möjligheten att det skulle kunna varit fråga om en väderballong. Sådan har han nämligen observerat tidigare vid ett flertal tillfällen." (Mellersta Skåne, Hörby den 8.10.73).

5/10, Järsnäs: "- Var det en ny UFO som en person på fredagsmiddagen iakttog i trakten av Järsnäs? Ja, man vet faktiskt inte vad man skall tro, menade vår sagesman. Jag såg en ballongliknande sak några hundratal meter upp i luften, tyckte den såg lite egendomlig ut. Och det blev inte mindre egendomligt av att "farkosten" - eller vad det nu var - plötsligt släppte ut ett antennliknande föremål rakt nedåt... Det verkade precis som om den skulle sända eller ta emot radiomeddelanden." (Jönköpings-Posten den 6.10.73.)

ATTITYDER TILL UFO-PROBLEMET
- ETT KORT SVAR TILL JAAN NOOR

Av Anders Liljegren

I UFO-Information nr 3/73 tar Jaan Noor, medlem i UFO-Motala, upp en diskussion om inriktningen av UFO-arbetet. Artikeln föranleds, får jag förmoda, av den kritik vi tidigare riktat mot UFO-Sveriges inriktning och arbete. Trots att jag tror att diskussionen förs ur ganska så låsta positioner, vill jag här - helt kort - bemöta Noor:

Noor är ute för att visa att UFO-problemet kan hänföras till en socialpsykologisk åsiktströghet hos allmänheten när den ställs inför ett nytt problem. Denna "attitydstelhet" känner vi väl igen från aktuella världsproblem, t.ex. den utveckling Vietnam-debatten haft här i Sverige.

Så långt kan jag följa med. Likaså kan det vara så att, ibland, inte ens fakta kan övertyga en tvivlande almmänhet, men vill Noor att vi ska förfalla till att använda halvsanningar och okontrollerade uppgifter för att hävda vår åsikt? Dessutom, vad händer när en tvivlande "allmänhet" ser och upptäcker sådana metoder? Det är väl till slut kontrollerade, välbearbetade data som kan ge oss en chans att övertyga allmänhet, vetenskap, politiker? På så sätt har vi en möjlighet att skapa opinion och driva utvecklingen på UFO-området framåt. Vad är alternativet? Jag ser inget alternativ i Noors resonemang.

Noor skriver: "...UFO-arbetet måste i hög grad och målmedvetet ske på ett psykologiskt plan. Det gäller att sakta föra in momentet inom allmänhetens referensram." Varför inte försöka göra det då, frestas man fråga...

"Informationsideologerna", som UFO-Motala kallar sig, är otåliga. De menar att dom undersökningar som gjorts av "vetenskapligt" orienterade grupper inte fört problemet framåt. Här vill jag sätta stora frågetecken i kanten. Trots allt är det "forskningsideologiska" grupper och forskare som APRO, FSR, Vallee, Hynek och - i Sverige - GICOFF, som står för de påtagliga resultat som, förvisso, "informationsideologerna" ofta åberopar! Vad har förresten "informationsideologiska" grupper (á la AFSCA i USA) gjort för att få klarhet i UFO-saken?

"Informationsideologerna" vill se snabba, stora resultat i form av officiella utredningar som en gång för alla ska visa att de själva haft rätt, d.v.s. att UFO:s är farkoster från andligt högstående kulturer i världsrymden som är här för att, likt sagans féer, hjälpa oss med våra problem. När "info-ideologerna" inte får den uppmärksamhet och de resultat de pockar på, vänder de (i sämsta fall) tjurigt ryggen åt den "forskning" de borde stödja, och ger sig ut på obestämda stigar utan mål eller delmål.

UFO-problemet är så stort och komplext att vi i dagens läge inte kan ha särskilt stora förhoppningar om genomgripande resultat. Därtill bidrar inte bara den brist på resurser vi kämpar med, utan - fastmer - fenomenets undflyende natur. Min syn på saken är att vi tålmodigt måste fortsätta insamlandet av datamaterial om UFO-fenomenens uppträdande för att få en, kanske litet större, glimt av problemet i hela dess vidd.

Jag reagerar på Noors beskrivning av "info-ideologernas" strävan att "försöka få UFO att framstå som en naturlig, odramatisk del av tillvaron". UFO får således inte uppfattas "provocerande, ångestskapande". Detta är horribelt. UFO måste väl få uppfattas som det problem det är och inte med skygglapparna påtagna. Jag tror inte medel-Svensson uppfattar exempelvis Imjärvi-händelserna som en "naturlig, odramatisk del av tillvaron"! Ska vi lura folk med "snack" om "den fysiska och andliga livsmiljö UFO synes kunna skänka"? Detta är, i bästa fall, en halvsanning.

Kontentan blir att vi måste fortsätta med att samla data av olika slag om fenomenen och försöka finna meningsfulla sätt att analysera dessa, samtidigt som vi på ett naturligt och icke-psykosskapande sätt informerar intresserade parter som vill ha information. Mycket generellt kan "forskningen" bedrivas på två nivåer, som inte utesluter varandra:

a/ en "teknisk-materiell" grundnivå med "registrering" plus olika former av utvärdering (totalt sett vad jag vill kalla för "forskning") av rapporterade händelser.

b/ en "djupare" undersökning med intensivstudier av enskilda fall och följdhändelser där man, bl.a. med ett förråd av litteratur, erfarenheter, "deckarsinne" och ett sunt, kritiskt (åt alla "håll"!) förnuft försöker dra vettiga slutsatser ur materialet. I detta sammanhang kommer bl.a. in ockult betonat material som, taget med en nypa salt, kan visa sig både intressant och lärorikt.

Ju längre man sysslar med UFO, desto mer inser man hur många företeelser här som faller tillbaka på beteendevetenskaperna. UFO är verkligen ett attitydproblem, inte minst när det gäller ufologernas egna attityder till omgivningen och det problem de sysslar med. Ja, det är kanske här som det verkliga problemet finns: i våra egna attityder och vårt sätt att agera. Vi måste i rimlig grad anpassa oss till den omgivande verkligheten, hur hård och oförstående för våra "argument" den än kan tyckas oss. Vi måste arbeta "med", inte "mot".

SÅ FÖRKLARAR MAN EN MYSTISK "KLIMP" (OCH ANNAT...)

Av Anders Liljegren

I förra numret noterade vi nyhetsrapporter från Texas om en mystisk, växande "klimp" samt en påstådd störtning av ett "luftskepp" flap-året 1897. Från våra vänner i Norsk UFO-Center har jag fått en del klipp som jag gärna vill referera i sammandrag. Först "klimphistorien". Adresseavisen den 23.6.73:

"Klimpen i fru Marie Harris' trädgård har nu försvunnit och kommer inte tillbaka, enligt botanikerna dr. Fannie Hurst och Jerry Flook. De två botanikerna är eniga om att "klimpen" troligtvis var en slembildning, en lägre svampart. Då klimpen upptäcktes gav den upphov till vilda teorier, bl.a. att den var ett visitkort från ett flygande tefat.

"Dr. Hurst hävdar att det kan ha rört sig om en sammansättning av sporer som växer i grupp till ett stort protoplasma och som lever av bakterier och vanligen ser ut som den gula, pulserande klimp fru Harris beskrev.

"Flook å sin sida sade att stora mängder fuktighet och mycket bestämda atmosfäriska förhållanden måste till för att en sådan skapelse skulle kunna växa till den storlek "klimpen" hade. Det har kommit stora mängder nederbörd i år över Dallas och Flook menar att solen och värmen så här års (juni 73? Red.) kommer att hindra liknande slembildningar att växa fram igen.

"Då fru Harris fick veta att hon inte hade något att frukta sade hon att "hon var glad för att klimpen inte skulle komma inramlande i huset". Vid ett tillfälle hade klimpen börjat avta i storlek och försvann därefter helt."

Så långt AP:s telegram från Dallas, daterat den 22.6. Norsk UFO-Center har via amerikanska kontakter tidigare följt upp den påstådda UFO-kraschen 1897 och som därvid visat sig vara mer eller mindre en "blindgångare". För att ge litet kött på benen citerar jag här en redogörelse för fallet som Kolbjørn Stenødegård publicerade i Adresseavisen den 26.8.69:

"Historien publiceras bl.a. av tidningen "Dallas Morning News" den 19 april 1897 och den uppseendeväckande händelsen ägde rum klockan 6 på morgonen den

17:e, i Aurora, Texas. Tidningen skrev:

"De som var tidigt uppe i Aurora överraskades av luftskeppets plötsliga uppdykande. Det seglade rakt över torget och då det nådde den nordliga delen av staden kolliderade det med domare Protector's kvarn (windmill) och sprang i bitar med en våldsam explosion, varvid bitar kastades ut över ett stort område och både kvarnen och vattentanken krossades.

"Piloten på skeppet antas ha varit den enda ombord och trots att resterna efter honom är mycket illa tilltygade har man sett tillräckligt för att slå fast att han icke var av denna världen.

"Mr T.A. Weems, US Signal Service officer på platsen och en auktoritet inom astronomi säger att enligt hans mening måste piloten ha varit från planeten Mars. Papper som hittades innehåller okända hieroglyfer. Själva skeppet var för förstört för att man skulle kunna dra någon slutsats om dess konstruktion eller framdriftsmekanism.

"Staden är idag full av människor som tittar på vraket och samlar delar av den märkliga metallen. Pilotens begravning kommer att äga rum vid middagstid i morgon.

"Auroras befolkning diskuterade i långliga tider efteråt om "Mars-piloten" var av en gudfruktig ras. Men begravningsbyrån i staden ville under alla omständigheter visa respekt och sörja för att den tappre resanden fick en högtidlig och värdig begravning."

Fyra år senare skriver Stenødegård återigen i Adresseavisen:

"1969 företog vi en del undersökningar för att få klarhet i om det låg något konkret i historien om det mystiska "luftskeppet" som enligt författaren Brad Steiger i boken "Flying Saucers are Hostile" skulle ha förolyckats i staden Aurora nära Dallas i Texas...

"Våra undersökningar visade att historien knappast var annat än rent påhitt. Vi har bl.a. uttalanden från dr. Alfred Ed. Kraus som i samarbete med den kända UFO-forskaren professor J.Allen Hynek 1967 for till platsen och undersökte saken mycket noga. Hann fann aldrig något som helst, vare sig i de aktuella lokaltidningarna eller hos andra tänkbara källor...

"Seriösa UFO-forskare ser det som en naturlig uppgift att avslöja felkällor av detta slag..."

Ufologens red. instämmer och vill tillfoga att en "seriös" syn också innefattar att se kritiskt på det kritiska. På så sätt når vi bäst "sanningen".

Källor: Adresseavisen den 26.8.69, 23 och 26.6.73.

Våra farhågor besannades! Sedan ovanstående skrevs har Eileen Buckle i Flying Saucer Review summerat nya undersökningar som gjorts i fallet. I artikeln sägs att Aurora-fallet länge ansetts vara en bluff. En av FSR:s läsare har kontaktat de lokala myndigheterna och fått en lång dementi.

Å andra sidan har man fått fram vittnesmål från flera personer i 90-årsåldern som var unga då detta inträffade. Ingen av dessa tycks ha varit direkt ögonvittne till kraschen, men vittnesmålen ger ändå grund anta att händelsen är verklig.

Metallstycken som nu tillvaratagits på olycksplatsen har analyserats av flera laboratorier. En del stycken har visat sig bestå av 75 % järn och 25 % zink, med spår av andra ämnen. "...det (metallstycket) saknar egenskaper vanliga hos järn, t.ex. är det inte magnetisk..."

Midwest UFO Network (MUFON) har med hjälp av metall-detektorer lokaliserat en grav på kyrkogården i Aurora där man får samma utslag som vid test på de metallstycken som betecknats som "högst ovanliga".

Eileen Buckle kostaterar att; även om man skulle gräva upp graven och obducera resterna, kan det bli svårt att bevisa att de härrör från en "rymdman". Det kan ju lika gärna ha varit en kringstrykande luffare som råkat befinna sig på platsen i samband med olyckan.

För ytterligare detaljer, se Flying Saucer Review, July/August 1973. Adressen till FSR är, c/o Compendium Books, 281 Camden High Street, London NW1, England. Tidskriften kostar £ 2.10 per år (sex nummer) och inbetalning kan göras på närmaste postanstalt till FSR Publications Ltd (c/o, adressen ovan).

PROJEKT UFO RAPPORTERINGS- OCH DATASYSTEM

Den 22-23 september hade ett 15-tal medarbetare i olika svenska UFO-grupper samlats hemma hos Bjarne Håkansson i Enskede för att debattera och utforma riktlinjer för ett ev. samarbete. Efter det att deltagarna presenterat sig, gjordes en grov planering av de två dagar som stod till buds, totalt cirka åtta timmars effektiv tid. Arbetet delades upp på fyra huvudavsnitt: målsättning, organisationsform, arbetsfördelning och ekonomi, i nu nämnd ordning, samt ett avsnitt för övriga frågor och protokollsutskrift.

Betr. målsättningen kunde de olika grupperna redovisa lite olikartade målsättningar, formuleringsmässigt. Efter debatt enades man om en målsättning på "låg" nivå, se protokoll som bifogas med detta nummer av Ufologen! För att ytterligare klarlägga det fortsatta arbetet ansågs det nödvändigt att klart definiera vad man avsåg med begreppet UFO: "Ett iakttaget fenomen som efter noggrann förundersökning ej kunnat identifieras som orsakat av kända fenomen".

När debatten kom till tänkbar organisationsform för ett samarbete rådde en stark enighet om att inte, i detta läge, knyta upp samarbetet till någon fast organisationsform eller "övergripande" styrelse, utan istället skapa en projektorganisation där de olika grupperna stod för var sin del av verksamheten.

Sven-Olof Fredrikson hade utarbetat ett förslag till arbetsfördelning mellan olika grupper, grundat på vissa nödvändiga funktioner. Efter lång debatt antogs en arbetsfördelning som i stort anslöt till denna funktionsuppdelning, enligt följande:

Bevakningsgrupp:	Stockholms UFO-Center/UFO-Jakobsberg
Sammanställningsgrupp:	GICOFF, Göteborg
Registreringsgrupp:	UFO-Center, Jönköping
Datagrupp:	Arbetsgruppen för UFO-Identifiering
Extern inform.grupp:	GICOFF, Göteborg
Intern inform.grupp:	Arbetsgruppen för ufologi

Bevakningsgruppen kommer att ha pressklippsabonnemang och alla inkommande rapporter skall meddelas till denna grupp så snabbt som möjligt. Gruppen ska ha en ständigt aktuell lista över människor runt om i landet som vill delta i undersökningar (fältundersökare). Aktiva intresserade som vill anmäla sig till denna "bevakningskedja" kan fylla i den intresseanmälan som går ut som bilaga till Ufologen och GICOFF-Information. Anmälan ska skickas till någon av de grupper som deltar i projektet.

Bevakningsgruppen kontaktar, så snart en rapport inkommit, den fältundersökare eller grupp av fältundersökare som anses bäst kunna "ta hand om" och undersöka fallet. Fältundersökarna i sin tur tänkes kontakta bevakningsgruppen så snart de igångsätter en undersökning. På detta sätt skall dubbelarbete undvikas. Bevakningsgruppen ska känna till samtliga undersökningar som är "på gång" inom Projekt U.R.D.

Fältundersökare som är anslutna till U.R.D. kommer att få en arbetshandledning som tas fram på basis av liknande material som tidigare utarbetats av bl.a. APRO, MUFON, GICOFF och Arbetsgruppen för ufologi. Materialet i denna handledning anpassas även efter krav som kan ställas vid framtida bearbetning i dator (se nedan). Handledningen utarbetas av Arbetsgruppen för ufologi (intern informationsgrupp) och beräknas vara klar omkring årsskiftet, då också projektet kan starta.

Fältundersökarna kommer i sitt arbete att stå i kontakt med sammanställningsgruppen (GICOFF), vars uppgift det är att ta emot fältundersökarnas rapporter och utföra ev. kompletterande undersökningar. Sammanställningsgruppen gör sedan en slutlig rapport över fallet som eventuellt publiceras i någon av tidningarna. Från GICOFF och A.F.U. uttrycktes tanken att något konkurrensförhållande mellan de två tidskrifterna inte råder, utan att de snarare kompletterar varandra. Ufologen kommer i stor utsträckning att koncentrera sig på material som inte tas upp av andra tidskrifter: artiklar, gränsfenomen, kontaktfall, litteraturanmälningar o.dyl.

Samtliga gjorda undersökningar registreras och arkiveras hos registreringsgruppen, UFO-Center i Jönköping.

Sammanställningsgruppen kommer även att svara för att ett stansunderlag ifylles för varje rapport, vilket skickas till datagruppen (Arbetsgruppen för UFO-Identifiering) där materialet så småningom tänkes gå in i en dator för statistisk bearbetning.

GICOFF utsågs även till extern informationsgrupp,då GICOFF-Information ansågs lämpad som informationstidning till en större krets. Ufologen, å andra sidan, är med sin utformning bättre ägnad som utförligt informationsorgan till en trängre krets av engagerade för utbyte och spridning av interna organisatoriska nyheter.

Vid sammanträffandet diskuterades också projektets policy gentemot andra, utomstående,organisationer oc grupper. Här menade man att det var väsentligt med en öppen attityd. Arbete inom ramen för Projekt U.R.D. ansågs inte hindra engagemang i andra organisationer. I det sammanhanget bör noteras att riksorganisationen UFO-Sverige inte var representerad vid mötet.

Den ekonomiska sidan utgör i sådana här sammanhang alltid ett svårlöst problem, men här beslutades att varje grupp tills vidare står för sina egna kostnader och eventuellt uppkommande problem skulle lösas genom kontakter parterna emellan. Uppkommande kostnader var främst telefonavgifter och här efterlystes intresserade med s.k. "fri" telefon.

För att möta uppkommande problem vid "inkörning" och utbyggnad av detta samarbete enades man om att samarbetsgruppen borde träffas minst två ggr/år. Nästa möte kommer att sammankallas då behov uppstår.

Arbetsmötet hölls i, vad man,utan att på något sätt använda "diplomatspråk", vill kalla en positiv och samarbetsvillig anda som verkligen var välgörande och som bådar gott för den närmaste framtiden.

Vi kommer att kontinuerligt informera om projektets utveckling.

Anders Liljegren

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

TIDSFÖRLUST OCH "SVARTINGAR" I IMJÄRVI

Referat: Jorma Heinonen

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

I UFOAIKA nr 6/73 fortsätter man serien om Imjärvi-händelserna. Tidningen har fått låna Heinonens "UFO-dagbok", där de första anteckningarna finns redan år 1964! I UFOAIKA upptar dessa dagboksanteckningar inte mindre än sju sidor.

Mycket av dagboksmaterialet har vi tidigare publicerat här i Ufologen, men det som är nytt kan vi inte gärna publicera då det är "copyrightat" av Heinonen.

Tapani Kuningas, chefredaktör för UFOAIKA, berättar i sin ledare att redaktionen fått tillstånd av Heinonen att publicera dagboken och att man därför skulle träffas hemma hos Esko Viljo på långfredagen.

Samma morgon hade Kuningas vaknat av en röst som mycket kraftigt ekade inne i hans huvud: "Jag varnar Er!". Aldrig tidigare har jag upplevt något liknande, skriver Kuningas, så jag tänkte att det har något med Imjärviresan att göra. Ändå berättade jag inte för dom andra om det här.

Av någon anledning hade ett missförstånd uppstått och Heinonen istället stannat hemma hos sig. När UFOAIKA-redaktionen kom fram till Viljo, och Heinonen inte fanns där, åkte de över till Heinonens hem. Men Heinonen hade sett deras bil och gått över till Viljo längs en annan väg. Han hade tagit sin dagbok med sig.

Kuningas, Viljo och de andra stannade hos Heinonen och väntade på att han skulle komma tillbaka. Esko Viljo var flera gånger ute för att leta rätt på Heinonen, men misslyckades. Först efter tre timmar kom Heinonen. Var hade han varit? Heinonen kunde inte förklara detta. Istället tog han fram dagboken, som han hade under sin jacka, och man började studera denna.

Först senare fick Kuningas i ett brev förklaringen till Heinonens bortavaro. När han gått över till Viljo hade han tagit den genväg som leder förbi den plats där han och Viljo såg humanoiden i januari 1970. Där hade han sett två svarta varelser, men fortsatte mot Viljos hem utan att bry sig om dem. När Heinonen inte hittade Kuningas, Viljo m.fl. vände han hemåt på samma stig.

De två svarta, ludna varelserna stod fortfarande kvar på platsen när han återvände. Vad som sedan hände minns Heinonen knappast någonting av. Plötsligt "fann" han sig på ett berg, två kilometer längre bort. Heinonen minns som i en dimma att han vistats i ett runt rum där väggarna var fulla med "kameror". När Heinonen gått hemifrån hade han lagt UFO-dagboken i en tejpad plastpåse. Då han kom tillbaka fanns denna påse inte kvar.

Kommentar:

Definitivt ett fall för en hypnoskunnig psykolog! Naturligtvis under förutsättning att Heinonen ger sitt medgivande.

AL

GRÖNT SKEN GJORDE MIG SJUK!

Av Peter Gissy

- Jag tvärstannade och stirrade på det gröna skenet alldeles framför mig. Mindre än två meter framför mina fötter låg det som ett grönt bälte i en halvcirkel över vägen. Över jordytan. Jag hann inte tänka mer än att nu har det blivit fel på mina ögon. Så försvann det. Snabbt. Då visste jag inte vad det var. Det tror jag att jag vet nu. Det var ett överjordiskt fenomen. Från andra varelser på en annan planet. Så säger en person i Alingsås Tidnings spridningsområde. Personen - i fortsättningen benämnd N - har sedan denna upplevelse för ett antal år sedan drabbats av egendomliga sjukdomar som N vill hänföra till sitt möte med det grönaktiga skenet en mörk kväll.

- Det hela är inte ovanligt alls, kommenterar Rune Rydebrandt, ordförande i föreningen UFO-Göteborg. Tvärtom. Jag känner till liknande historier från andra håll i landet.

Skildringen är till alla delar korrekt. Den kommer från N:s egen mun. Av praktiska skäl vill huvudpersonen inte framträda med namn och adress. N tror att folk skulle skratta åt det hela.

- Jag vet att det har hänt, säger N enkelt. Så är det. N har vittne till att händelsen verkligen inträffat. Ett trovärdigt vittne. Det är sant, säger denne. Jag vet bara vad mina ögon sett. Jag kan inte förklara det.

Detta är N:s egen berättelse daterad den sjätte juli detta år. För att föregripa eventuella tvivel: N är en person som har rykte om sig att kunna ta vara på sig själv, någon anledning att på själsliga grunder betvivla hennes historia finns inte. N är i trettioårsåldern.

- Jag var på hemväg efter ett besök i Göteborg. Det var på våren eller hösten för ett tiotal år sedan. Jag kan inte exakt ange tidpunkten. Först långt senare satte jag ett samband mellan mina sjukdomar och händelsen. Det var ganska sent på dagen. Mörkret lägrade sig över vägen och jag skyndade mig vägen fram för att komma hem och lägga mig. Plötsligt - jag var ensam på vägen - detta gröna sken dök upp framför mig. Det var grönt som ett stoppljus och lyste med ett intensivt sken. Det låg så nära att jag väl nästan touchade benen mot det. Som en halvcirkel mot jordytan i ett bälte framför mig. Det första jag tänkte på var att allting var grönt kring mig. Hade jag fått fel på ögonen? Jag tvärstannade och såg mig omkring. När jag hade snurrat ett helt varv försvann det lika plötsligt som det kommit. Som man slår på en strömbrytare. Ingenting fanns kvar. Ingen lukt, ingenting.

- Jag skyndade hemåt och träffade en annan person som undrade vad det gröna skenet som funnits framför mig var. Själv var jag redan - bara några minuter efter händelsen - benägen att vifta bort det hela som en synvilla. Medan detta gröna sken varade försvann ljuset i ett angränsande hus, det lyste bara på glödström. När det gröna försvann kom ljuset åter.

- Först trodde vi det kunde vara ett överslag i någon kraftledning. Men det var litet väl varaktigt. Dessutom brukar kraftledningsgnistor vara vita. Eller gulaktiga i alla fall.

- Att vi båda skulle ha sett fel är omöjligt.

Så långt N:s berättelse. Efter några år fick N utslag över benen. Stora blemmor fyllda med var. Den delen som varit närmast det gröna skenet. N har aldrig tidigare visat upp några tecken på allergi. Dessutom har N än i dag konstant huvudvärk och har fått en rad andra blessyrer över kroppen. Och hormonella rubbningar. Efter att ha hört talas om andra som drabbats av liknande händelser - i Sverige, Finland och Danmark - har N dragit den slutsatsen att orsaken till de senaste årens märkliga sjukdomar står att finna i mötet med det fenomen, som N tror härrör från intelligenta varelser på andra håll i universum. Läkarna står handfallna inför sjukdomarna.

- Jag har rader med liknande exempel, berättar Rune Rydebrandt. Bland annat har sju personer i Sverige blivit blinda vid liknande möten som det här beskrivna.

Källa: Alingsås Tidning den 11.7.73

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Är du intresserad av att delta i undersökningar av svenska UFO-fall? Glöm i så fall inte att skicka in din intresseanmälan till:

Arbetsgruppen för ufologi, Box 5046, 151 05 SÖDERTÄLJE 5 eller
Arbetsgruppen för UFO-Identifiering, Box 772, 101 31 STOCKHOLM 1 eller
GICOFF, Ahrenbergsgatan 14 A, 416 73 GÖTEBORG eller
Stockholms UFO-Center, Box 7015, 172 07 SUNDBYBERG 7 eller
UFO-Center, Box 2127, 550 02 JÖNKÖPING eller
UFO-Jakobsberg, Borg-Bäckstrand, Veckovägen 4, 175 41 JÄRFÄLLA.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Observera också Arbetsgruppen för ufologis nya Södertälje-adress som gäller från och med det datum Du får detta nummer i Din hand. All korrespondens med A.F.U. skall ske under denna adress.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Press-stopp extra:

ETT FLYGANDE TEFAT ÖVER VITTANGI? LEKANDE BARN CHOCKADES

ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

15/10, Vittangi: "Var det ett flygande tefat som skrämde vettet ur våra ungar? Det frågar man sig idag i Vittangi sedan ett tiotal lekande barn råkat ut för rena skräckupplevelsen. Vid 18-tiden i måndags blev barnen nämligen vittnen till hur ett starkt lysande föremål plötsligt visade sig ett hundratal meter ute i Torne älv och sedan sakta försvann. Ett par av barnen chockades svårt av upplevelsen och fick tröstas av oroliga föräldrar.

Bengt Waaranperä, 11, var en av dom som mitt under hockeyspelet fick syn på det mystiska ljusskenet. När alla hans kamrater slängde sina klubbor och sprang mot stranden i panik blev Bengt ensam kvar. Han berättar:

- Jag blev så hemskt rädd att jag inte kom mig iväg. Jag såg hur föremålet rörde sig några meter över isen. Jag har aldrig sett något sånt förut.

Bengt vågade inte springa mot stranden utan kröp på knäna in mot säkerheten. Frusen och gråtande kom han sedan hem till mamma, som först bara skrattade åt honom men snart insåg att något verkligen inträffat.

Bengts pappa, Allan Waaranperä, är också helt säker på att något underligt hände i Vittangi i måndags.

- För 20 år sedan när jag och mina tre bröder sågade timmer i närheten av Vittangiälven såg vi ett liknande fenomen. Ett starkt ljussken som försvann över träden efter några minuter. Så visst tror jag att ungarna sett något, även om vi inte vet vad det var. Men vi ska undersöka ön i älven och se om vi hittar några spår.

Måndagskvällens dramatiska händelse har blivit det stora samtalsämnet i Vittangi. De 1300 innevånarna väntar i spänning och frågar sig om skådespelet ska upprepas. - Jag tror nog att hela byn kommer att stå nere vid strandkanten i kväll och titta ut över älven, säger Allan Waaranperä.

Barnens skildringar av vad de såg skiftar, naturligt nog. De flesta sprang i panik mot stranden så snart de såg ljusskenet och efteråt kan det ju hända att några av dem kommer ihåg lite mera än de såg i verkligheten. Äldst av barnen som såg vad som hände är Mats Kemi, 14. Han berättar så här om sina upplevelser:

Vi höll på och lekte ute på isen. Klockan var väl ungefär sex. Plötsligt såg jag ett starkt ljussken över ön som ligger hundra meter ut i älven. Efter ett tag rörde sig ljuset sakta över ön. När det slutade vet jag inte, för jag sprang mot stranden så fort jag kunde.

Bengt Waaranperä, som blev kvar ensam ute på isen när kamraterna lagt benen på ryggen, säger:

- Det var ett mörkt föremål med starkt ljussken omkring. Det blinkade i flera färger. Mitt i föremålet lyste två starka punkter, ungefär som lyktorna på en bil.

Även om en del detaljer i barnens berättelser är lite för fantastiska är historien inte påhittad. Flera vittangibor såg inifrån samhället ett blinkande ljus över älven, men kunde aldrig se detaljerna." (NSD den 17.10.73).

Av NSD den 18.10 framgår att flera ortsbor genomsökt området utan att finna några spår. Barnen är fortfarande rädda och "de två senaste kvällarna har det varit helt tomt på ishockeybanan där barnen i vanliga fall håller till." Från vetenskapligt håll har man sagt att fenomenet kan ha orsakats av en störtande satellit. "Den teorin tror man nu inte mycket på i Vittangi. Vädret på måndagskvällen var inte så klart att det kan ha rört sig om någon avlägsen satellit." (NSD den 18.10.73). - - Vittnesteckning ur NSD se nästa sida!

Bengt Waaranperä, 11 år, har gjort denna teckning av det fenomen han och hans kamrater iakttog ute över Torne älvs is på kvällen den 15 oktober:

